

Divriği festivaline kavuştu

Çeşitli nedenlerden dolayı 13 yıl yapılamayan 6. Divriği Festival'i 25 - 26 - 27 Ağustos tarihinde Divriği'de yapıldı.

Ankara, İzmir, Divriği, Antalya, ve İstanbul Divriği Kültür Derneklerinin, ortak organize ettiği Divriği Maden Kültür ve Sanat Festival'i çok sayıda katılımcının, senliği halinde kutlandı. Festivale ayrıca Divriği Belediyesi Başkanı Mehmet GÜRESİNLİ ve Divriği Kaymakamı Mustafa ÇİT de destek verdiler. Panellerin ve resim sergilerinin yapıldığı faaliyetlerle süren festival üçüncü gün geniş katılımlı bir piknikle son buldu.

Divriği dışından da çok sayıda katılımcının bulunduğu piknikte Divriği ses ve saz sanatçıları bu piknikte program yaptılar. Ayrıca CHP ve ÖDP'den çok sayıda partilinin merkez yöneticileri bu festivale katıldı. 13 yıl ara verilerek yeniden başlatıldı. Festivalin artık her yıl tarihleri önceden belirlenerek devam ettirileceği kararlaştırılarak, bir sonraki yıla randevu olarak şimdilik bitti.

SAYFA 4-5'de

YAŞAM HASTANELERİ

SSK-BAĞKUR
EMEKLİ SANDIĞI
ANLAŞMALI BANKALAR
SAĞLIK SİGORTA ŞİRKETLERİ
VE
ÖZEL HASTALARIMIZIN
HİZMETİNDEYİZ.

YAŞAM HASTANESİ

Talatpaşa Caddesi No:39
BAHÇELİEVLER/İST.
Tel: 0212.441 77 70(pbx)
Fax: 0212. 441 79 50

YAŞAM HASTANESİ

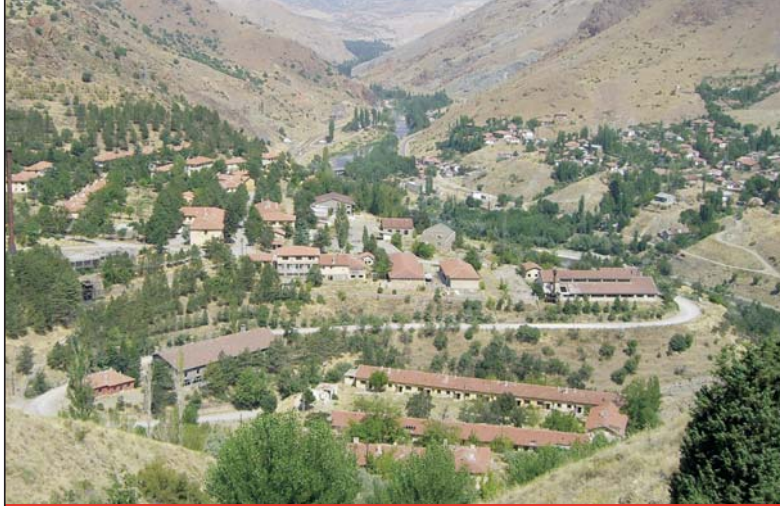
Bağcılar Meydanı
BAĞCILAR/İST.
Tel: 0212.462 88 88(pbx)
Fax: 0212. 462 88 21

Divriği

● DIVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ● 1 EKİM 2006 ● YIL: 1 SAYI: 2

Başbakanlık arşivlerinde 1938'de 99 yıllığına köylüden kiralananmış araziler, OYAK'a satıldı.

Babalar gibi sattılar!

Ekinbaşı Köyü Özelleştirme İdaresi aleyhine yürütmeyi durdurmak için dava açtı.

Kiralanan arazinin üzerindeki tesisler tapulu mal gibi satışa çıktı.

Köylüden kiraladığı arazileri kendi mali zannederek OYAK'a sattılar. Atatürk, 'Köylü milletin efendisidir' demişti ama! HÜKÜMET, her geçen yıl dozunu artırdığı özelleştirme furusu sonunda bir skandala imza attı. KİT, fabrika, liman derken bu kez özelleştirilen bir köy oldu. OYAK'a 2 milyar 770 milyon dolara satılan ERDEMİR'e bağlı Divriği Demir Çelik'in (DDÇ) maden çıkarma ve tesis alanı olarak kullandığı arazinin (Cürek) Ekinbaşı Köyü'ne (Kilisecik) ait olduğu, 68 yıl önce devlet tarafından 99 yıllığına kiraladığı, tesislerin arazisiyle birlikte köylüden habersiz ihale edildiği ortaya çıktı. Elinde 99 yıllık sözleşmeyle mahkemeye başvuran muhtar Muzaffer Aydoğmuş, içeriden okul, sağlık ocağı, lojman, depo ve müdürlük gibi birçok sosyal tesis bulunduğunu 63 binanın ihaleye çıkarılması üzerine özelleştirmeden haberdar olduklarını belirtti, ERDEMİR aleyhine tapu iptal ve tescil davası açtı. Divriği Gazetesi'nde belgesi yayınlanan skandal, ulusal basının en büyüğü Hürriyet tarafından kamuoyu gündemine taşındı. Ekinbaşı Köyü Kültür ve Dayanışma

Derneği Başkanı Sayit Ali Aydoğmuş, bir OYAK yetkilisinin kira belgesini görünce 'aldatılmışız' dediğini öne sürdü, 'Burası köyümüzün tapulu arazi. Devlet köylüsüyle yaptığı sözleşmeyi nasıl unuttur? Kira süresi 2037'de sona erecek. Belgeler elimizde' dedi.

BU DA OYAK'KÖY'

OYAK'ın,2005'in en büyük özelleştirme operasyonu 2,7 milyar dolara aldığı ERDEMİR'in yeni yönetimi, çalışanları için 70 yıl önce temellerini attığı, zamanla kasaba boyutuna ulaşan Cürek'teki, okul, sağlık merkezi, lojman, müdürlük binası, depo vs. 63 gayrimenkulü kısa süre önce 235 milyar TL'ye satışa çıkardı. Bir dönem 3-4 binlere ulaşan işçi sayısı bugün 400'e kadar gerilediği için büyük bölümü boş olan binaların satışa çıkarılması üzerine bölgenin yanıbaşındaki Ekinbaşı (Kilisecik) Köyü muhtarı Muzaffer Aydoğmuş, önce DDÇ yönetimine, ardından Divriği Asliye Hukuk Mahkemesi'ne başvurarak, üzerindeki binalarla birlikte satılan arazinin köylülerine ait olduğunu, devlete kiralandığını öne sürdü.

SAYFA 3'de

Çare Sizsiniz!

BİRSEN BAYAR UYGUN

İSMAL AĞA camisinde yaşanan hadiseden sonra, tarikatlar yeniden Türkiye'nin gündemine oturdu. Sanki yıllarca sağ da ve sol da siyaset yapanlar, bu tarikatlardan beslenmişler gibi, tarikat ilişkilerini, gökten yeni inmiş ufolar gibi yadırgıyorlar. Daha dün Eccevit Fetullah'la görüşüp destek alındı mı? Baykal sağa açıldım derken, İslamcılar kapsamak istemiyor mu? Onlardan oy isterken, onlara ne verecek acaba? Neresinden bakarsak bakalım 1946'lardan sonra, her siyasetçi, her siyasi parti islama yaslanarak seriatçı payandalığıyla şu veya bu kadar oy hesabıyla, Türkiye'yi seriatçıların ve ırkçıların arpağı haline getirdiler. 1925 yılında yasaklanan tarikatlar, 1940'lara kadar güçsüzen, sonrasında DP iktidarıyla hızlanarak, bugünlere geldi. Türkiye okunan ezan arapçalaşırken, Köy Enstitüleri kapatılırken, Cumhuriyetin kurucu unsurları Cumhuriyetin bu temel kazanımlarını, savunulabilirliği acaba? Ramazan ayında meydanlar iftar cadırlarına dolarken, Sol olduğunu söyleyen Belediye Başkanları iftar cadır kurmuyormu? Kendine laik sıfatı ekleyenler, iftar yemeklerine katılmıyorlarmı acaba. Atatürk'ün çağdaş Cumhuriyet fikrini hadi diyelim ki islamcılar anlamadı, peki Atatürk'ü olduğunu söyleyenler, Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyeti bu günlere getirenleri nasıl müsemmaha gösterdiler. Kubilay olayında, Atatürk'ün gösterdiği tavırın yüzde birini Madımak vahşetinde göstermiş olsaydık,bugünlere gelmezdi. İşin kolay ay hep başkalarını eleştirerek sorumluluktan kaçmaktır, bu yol kolay bir yoldur. Seriatçılar, ırkçılar kendi dünyalarını örgülerken, Cumhuriyeti kuran unsurlarda Cumhuriyet fikrini esasına göre savunmuş olsalardı, Türkiye bugün seriatçıların ve ırkçıların istislası altında olmazdı. İş artık tarikatlar gerçeğimizdir kabul edelim demeye kadar geriledi. Türkiye 2000 kişinin içinde bulunduğu Camide linç olayı yaşandı. Bir kişi bile yakalanamadı. Başkan, kalıp ölen hacının önüne vurgu yapıyor. Şimdi seriatçılar kimden güç alıyor gayet açık değilmi. Cem vakfi spor salonunda cem yapıyor, Hüseyin Çelik, Namık Kemal Zeybek, Mehmet Ağar, Erkan Mumcu onur konuştu. İzzettin Doğan, "Aleviler kim tarımsa oylarımız onun" diyor. Görüldüğü gibi Cumhuriyet, Demokrasi, Aydınlanma, Çağdaşlaşma, Modernizm kimsenin umurunda değil.

Başkan Suyla Kriz yarattı!

Divriği Belediye Başkanı'ı Mehmet GÜRESİNLİ Mursal Barajı'nın kullanım hakkını meclis kararıyla aldı.

DSİ'nin işlettiği Mursal Barajı ve sulama suyu kanalı 5 Eylül Salı günü Divriği Belediyesi encümen kararıyla işletmeciliği DSİ'den alınarak Divriği Belediye'sine devredildi. 5 Nisan 2006 tarihinde Belediye Meclis gündemine gelen su birliğinin kurulmasının alt yapısı oluşturuluyordu. DSİ'nin bile yıllarca oturmış kadrosuyla zor

hizmet veren baraj ve sulama konusu Divriği Belediye'sinin sınırlı personeliyle hiç hizmet veremeyeceğini düşünen Divriği köylüleri Meclisin aldığı bu kararı iptal ederek çiftçilerin Su birliğinin kurulmasını öneriyorlar. ÖDP Meclis Üyesi Güzel Karayılan ve bağımsız Meclis Üyesi Orhan Mursal ile bu konuda görüştük.

Odur, Güneyevler, Kayaburun, Günbahçe, Ahı Köy ve Divriği'nin su ihtiyacını karşılıyordu. Köylüler su birliğinin kurulmasını savunuyor.

SAYFA 2'de

Yazarlar...

Kes Doğan (1)

HASIP URAS - Say, 2

Hünkâr'ın Diliye Canlara Sesleniş

ESAT KORKMAZ - Say,6

Bir Cevap

MUHAMMED YAGBASAN - Say,8

Mavi Kurdele

BEYZADE ÖZKARAHAN - Say, 2

Kızılrmak Taştı

HÜSNIYE ÇINAR - Say, 4

Divriği'nin Can Gençleri

ARIF ATAY - Say, 7

Festival

RIZA GURUNLU - Say,7

Sınıflar ve Sınırlar

İSMAİL ASIL - Say, 5

Çağdaşlık ve sevgi için

YUNUS ÖZTEPE - Say, 6

Mahzuni Şerif

SÜLEYMAN ZAMAN - Say,5

"3"TE 12 Eylül Devam ediyor. "6"DA 1 Divriği Futbol Turnusu "7"DE 1 DKD Ankara Başkanı Muharrem Ülger röportaj "8"DE 1 Divriği Kaymakamı Umurtuyum.

HASIP URAS

Kes Doğan (1)

Bu hazin öyküm; şu anda ruhları semalardır dolan on binlerce şehitlerin birinin aşk macerasıdır

1071 Malazgirt savaşında, galip gelen Türkler, Anadolu içlerine doğru ilerlerken, her ölenine gelen şehri zapt ediyor, idareci adamlarını değiştiriyor, şehre bir düzen verdikten sonra tekrar ilerleye, batıya doğru gidiyorlardı.

Türk akıncıları, 1091 ilkbaharında, Divriği kalesinin önüne gelmişlerdi. Kaleler şehrin kuzey doğusunda olup, birinin ismi Çaltı kalesi, diğerinin de Divriği kalesiydi.

Kaledeki halkın geçimi, vadideki bağ ve bahçelerden idi. Fakat senelerce Türklerden çekinen Bizanslılar kalede emniyet tedbirlerini almalarına rağmen yinede korku içinde bekliyorlardı. Bazen akıncı kolları Divriği'den geçerken, Bizans halkı bağ ve bahçelerini bırakıp kalelere sığınarlardı. Türkler için artık kaleleri teslim alma zamanı gelmişti.

Çaltı nehrinin iki tarafında 100 ve 150 metre yükseklikte keskin, sarp yalçın kayalıklar üzerinde kurulan kalelerden kuzeydeki Çaltı kalesi, hiçbir yere geçit vermiyordu. Yalnız diğer kaleye nehrin altından bir yol vardı. Güneydeki Divriği kaleside, kuzey ve doğusu nehirle çevrili, Güneyi Hüseyin Gazi'nin yattığı İğmbat dağına ve batıya doğru tatlı bir meyile alçalıyordu.

Türkler, kaleye soğuk mağaranın koridorundan geçerek, batı ve güneyden şafak sökerek hücum ediyor. Güney cephesini Türk beyi, batı cephesini de oğlu Ertuğrul bey idare ediyordu.

Kalede mancılıkta atılan taşlar ve oklar, yalın kılıc" Allah Allah" naralarıyla gelen Türkleri yıldırmıyor, bilakis güçlerini arttırıyor.

Yüksekte her tarafı görebilen kilisenin önünde muharebeyi seyreden Bizans kadınları ve çocukları korkarak usanmadan ilerleyen Türklerle şaşırıyor, kollarının, babalarının başarılı olması için tanrılarına dua ediyorlardı. Bir elinde kalkan diğer elinde kılıç savaşarak ilerlerken, bir taraftan da emirler veren ve kahramanca döşen uzun boylu, çevik yapılı, yakışıklı, genç yaşta Ertuğrul beyi beğenmekten, Bizans beyinin kızı Teodora kendini alamyordu. Bir kaç gün önce rüyasında, kahraman bir gencin kaleyi teslim aldığını görmüştü

Savaş esnasında, vurulan düşüp kanlara bulan askerlerinin hazin manzarasına rağmen, bütün öldürücü müdafee vasıtalarına göğüs gerek, gür sesle "Vurun kork mayın yoldaşlarım" diye emirler veren Türk bey'ini takrit eden ve güzel göğsünde nefret ve sevgi hisleriyle cıpan kalbini elleriyle bastıran Teodora, gözlerinden akan yaşların buruk tadı dolgun dudaklarında birleşiyor ve zaferin kazanılması için hüznümlü karışık yürek arzularını birleştirerek Tanrıya dua ediyor, Türkler kaleye doğru ilerledikçe manasını anlayamadığı sonsuz bir zevk ve heyecan duyuyordu.

Akşama kadar savaşa zor tahammül eden Bizanslılar, karanlıktan istifade ederek, nehrin altından geçen ve iki kaleyi birbirine bağlayan yoldan, ilk evvela çocuklar ve kadınlar sonrada erkekler Çaltı kalesine geçerek, Bizans yaralı ve ölüleri ile dolu Divriği kalesini Türklerle bıraktılar. Savastın üç gün sonra, sabah güneşi ile birlikte Türk beyi askerlerini toplayarak, Yığıtirim, Çaltı kalesine hücum etmeniz çok can kaybına sebep olacaktır. Kaleyi muhasara ederek hiç kan demeden de teslim alabiliriz. Bu vazifeyi oğlum Ertuğrul'a veriyorum" dedi.

Ertuğrul Bey kalmak istemediğini Sivas'a doğru gitmek ve savaşmak istediğini söyledi ise de babası son kararını vermiş, diğer beylerde uygun bulmuşlardı.

Daima ileri parolasını kendilerine düstur ediniş olan Türkler hazırlıkları yapıp Sivas iline doğru hareket ettiler

Ertuğrul Bey Çaltı kalesini tamamen muhasara ederek haricle bütün itibatlarını kesti. Güneşli berrak bir ilkbahar gündüdü. Zapettileri Divriği kalesinin Bizans beyine ait odaları, çok sevdiği çocukluk arkadaşları Şahin beyle gezerken, altında Teodora yazılı bakır bir tabak üzerinde ince endamlı kız, Ertuğrul Beyin merakını çekti. Yaralı Rum'dan bunun Bizans beyinin kızı Teodora olduğunu öğrendi.

Ertuğrul bey hocası Gülhan'dan Rumca öğrenmiş olduğundan yaralılarla konuşuyor diğer kalenin durumundan, Bizans beyi ve sarışın Teodora hakkında bilgi alıyordu. Bey oğlu her gün yüz metre yüksek olan kale burcu üzerinde oturuyor, kaleyi kısa zamanda zapetmetenin yollarını düşünüyor, bir taraftan da Teodora'yı görmek için sabırsızlanıyordu. Akşam güneşi batarak akseden ışınları ile bir kat daha güzelleşen nehrin doğru içi türküler söylerken, Teodora'nın elleri ile büyüüttüğü gülleri de nehrin yüz metre yüksekten kırarak, onların helozanlar yaparak düşmesini ve köpükler arasında kaybolmasını seyrediyordu.

Bizans beyi, Kayseri beyinden söz aldığı kuvvetlerin gelmeşine sinirleniyor, Bizans ileri gelenleri tarafından telef olmadan teslim olmaları önerilerine karşı reddediyor. Teodora bunlardan habersiz olarak odasına çekilmiş, Meryem ananın resmi karşısında dua ederek, o cesur genci tekrar görmek için Tanrıya yalvarıyordu.

Günlerden cuma idi. Ertuğrul sabahın erken saatlerinde her zamanki gibi hissın önüne oturarak sevdiği kız Teodora'yı hayalinde canlandırmıyordu. Teodora karşı burçlardan üzgün, ümitsiz ve bilkin bir vaziyette dalgın bakarken bir anda vücudu titremeye başladı. Dermanı kesildi. Burçlardan tutarken gözlerine inanıyordu. "İşte o genc, nihayet tekrar görülebiliyorum, Tanrıma şükürler olsun" dedi. Kalbi uluacık göğsüne sığıyordu. Sevincinden haykırarak istiyordu. (Devam edecek)

NEW YORK'ta yaşayan bir öğretmen, lise son sınıfındaki öğrencilerinin "diğer insanlardan farklı özelliklerini" vurgulayarak onları onurlandırmaya karar vermiştir. Her bir öğrencisini teker teker tahtaya kaldırdı. İlk önce öğrencilerine, sınıfının kendisi için ne kadar özel olduğunu belirtti. Sonra her biri üzerinde harflere "Siz çok önemlisiniz" yazılı birer mavi kurdele verdi. Daha sonra kabul görmenin toplum üzerinde ne gibi etkileri olacağını anlayabilmek amacıyla sınıfa bir proje yaptırmaya karar verdi.

Her bir öğrencisine üçer tane daha kurdele verip, onlardan bir projeyi günlük yaşamda devam ettirmelerini istedi. Öğrenciler, daha sonra sonuçları takip edecek, kimin kimi onurlandığını tespit edecek ve bir hafta boyunca sınıfa bilgi vereceklerdi. Çocuklardan biri gelecekteki kariyer çalışmalarını kendisine yardımcı olan yakınlarındaki bir şirketin üst düzey görevlisini onurlandığını, adının yakasına mavi kurdele ilaştırmıştı. Ardından iki tane daha kurdele vermiş ve sınıfa bu konuda bir projemiz var, sizden onurlandırmanızı için birini bulmanızı istiyoruz, onurlandırmanız insana ekstra kurdele verin, böylece onlarda bu projenin devam etmesi için başkalarını bulabilirler. Daha sonra, lütfen bana ne olduğunuzu bilmeniz için birini söyle rica etti. O gün üst yönetici, suratsız bir şekilde bilinen patronunun yanına gitmeye karar verdi. Patronun

Mavi Kurdele

DERLEYEN

Dr. BEYZADE ÖZKAHRAMAN

Yaşam Hastaneleri Yönetim Kurulu Başkanı

odasına girdi ve onun iş dünyasında bir deha olduğundan ötürü onu takdir edip örnek aldığını söyledi. Bu mavi kurdele'yi yakasına takması için izin verip vermeyeceğini sordu? Şaşkına dönen patron: "Tabi ki" şeklinde cevap verdi. Yönetici de mavi kurdele'yi patronun tam kalbinin üstüne, ceketine ilaştırdı. Ekstra kurdele'yi verirken de; Bana bir iyilik yaparmısınız? Siz de bu kurdele'yi onurlandırmak istediğiniz birine vermişsiniz? Bunu bana veren çocuk, okulda bir proje yaptıklarını söyledi. Bu kabul görme töreninin devam etmesi gerekliyormuş. Böylece "bunun insanları nasıl etkilediğini belirleyeceğim" dedi. O gece patron eve geldiğinde de, ondört yaşındaki oğlunu yanına oturdu. "Bugün inanılmaz birşey oldun" dedi. Ofisteydim. Üst düzey yöneticilerden biri içeri geldi, bana hayran olduğunu söyleyip, "iş dünyasında bu kadar başarılı olduğun için" göğsüme bu kurdele'yi ilaştırdı. Bir hayal etmeye çalış. Benim bir dahi olduğumu düşünüyor. "Siz çok önemlisiniz"

yazılı bu kurdele'yi tam göğsümün üstüne taktı. Bana ekstra bir kurdele verdi ve onurlandırarak başka birini bulmamı istedi. Arabayla eve gelirken, bu mavi kurdeleyle kimi onurlandırabileceğimi düşündüm ve aklıma sen geldin. Ben "seni" onurlandırmak istiyorum. Günlerim aşırı yorucu geçiyor. Eve gelince sana pek ilgi gösteremiyorum. Bazen derslerden aldığın notları beğenmeyince veya odanı toparlamayınca sana bağırıp çağırıyorum. Oysa bu gece bir şekilde buluyor oturup, sana benim için ne kadar farklı ve özel olduğunu söylemek istedim. Annen gibi sende benim hayatımdaki en önemli insanısın. Sen mükemmel bir çocuksun. "Seni seviyorum" diye devam etti. Şaşkına dönen çocuk şimdi ağlamaya başlamıştı. Bütün vücudu titriyordu. Başını kaldırdı, gözleri yaş içinde babasına baktı ve "Yarın intihar edeceğim" dedi. Baba, ben senin (hıçkırarak) çünkü ben, benim (kelimeler boğazında düğümleniyor) benin hiç sevmediğini, beni hiç önemsemeydiğini düşünüyordum. Ama artık herşey çok farklı. "Sen bana, dünyaları bağışladın ve suan oğlunu hayatıma kurtardın"!!... SİZİN DE SEVGİNİZİ DUYMAK, HİSSETMEK İSTEYEN İNSANLARIN VAR OLDUĞUNU SAKIN UNUTMAYIN.

Hepinize yetecek kadar Kurdele var. Sizler bulunmaz Arkadaşlarınsınız...

Siyasete su karıştı !

DSİ'nin işlettiği Mursal Barajı ve sulama suyu işletmeciliği Belediye Meclis kararıyla Divriği Belediyesi'ne devredildi.

DSİ'nin işlettiği Mursal Barajı ve sulama suyu kanalı 5 Eylül Salı günü Divriği Belediyesi emcumen kararıyla işletmeciliği DSİ'den alınarak Divriği Belediyesi'ne devredildi. 5 Nisan 2006 Tarihinde Belediye Meclis gündemine gelen su birliğinin kurulması'nın alt yapısı oluşturuluyordu. DSİ'nin bile yıllarca oturmış kadrosuyla zor hizmet veren baraj ve sulama konusu Divriği Belediyesi'nin kısıtlı imkanıyla hiç hizmet veremeyecektir. Divriği köylüleri, meclisin aldığı bu kararı iptal ederek, su birliklerinin kurulması gerekir görüşündeler. ÖDP Meclis üyesi Güzel Karayılan ve bağımsız meclis üyesi Orhan Mursal ile bu konuda görüştük. Tasarınlaşma ve işe adam alma politikası ile alındığı düşünülen bu karar ileride çok riskli günlerin habercisidir, görüşünde birleşiyorlar.

Sayın Mursal, nedir bu su meselesi.

Orhan Mursal: DSİ'nin işlettiği Mursal barajı ve sulama suyu işletmeciliği DSİ'den alınarak Divriği Belediyesi'ne devredilmiştir. Ben Mursal Barajı'nın suyunun nasıl kullanılacağı yetkisini ve işletmeciliğini belediyeye devrini sağlıklı bulmuyorum. Zaten red oyu kullandım. DSİ'nin özelleşmesini ön adımıdır bu süreç. Biliyorsunuz DSİ'nin DSİ'yi bitirmiştir, Div - Han meselesi ortadadır. DSİ yıllarca kanal ve alt yapı olarak buraları zaten yenilememiştir, önemli bir parasal maliyeti vardır buranın. Belediyeye bütçesiz bir baraj işletmek kolay değildir. Yaz aylarında Divriği'nin ve köylerinin birkaç gün susuz kalması ne demektir. AKP kadroları adamlarını işe koymak için böyle bir karara sarıldılar.

Sivas'da DSİ barajı sulanının dağıtım ve işletmesini birliklere bırakmaktadı. Birliklere bırakılan yerlerde (Gemerek, Sızır, Çepni) incelendiğinde hiçbir vatandaşın bu devirden memnun ve mutlu olmadıkları görülecektir. Hatta bazılarındaki kanalları kullanılmayacak haldedir. Bu birliklerin kanalları kendiliğinden ila yapamadıkları ortadadır. İlk bakışta birlik kurup para kazanma yoluna gidiyor, ancak sonu fıkası ile sonuçlanıyor. Ayrıca elektrik santrali de ayrı bir problem yaratacaktır. Bu konulardan dolayı sulama suyunun DSİ'de kalmasını daha faydalı olacağını düşünüyorum. Tüm Divriği halkının bu konuda desteğini bekliyorum.

Divriği Gazetesi: Sayın Karayılan Meclis kararını aldı.

Doğrumsu yapt.

Güzel Karayılan (ÖDP) Bel. Mec. Üyesi

Divriği Belediye meclisi Eylül ayı olağan toplantısında, Mursal Barajı'ndan beslenen sulama kanalı üzerindeki köy

ve tarım üreticilerinin topraklarını işlecekleri su üzerinde almış olduğu karar son derece kaygı verici bir gelişmedir. Özellikle şunu belirtmeliyim ki bu suyun DSİ'den alınıp sulama birliği kurulup işletilmesi için 2005-2006 yılları arasında iki sefer emcumeni dört sefer de meclis gündemine getirildi. Her defasında Bağımsız, CHP ve ÖDP üyeleri red, AKP'den seçilen üyelerinde bazıları red vereceklerini bildirmeleri üzerine karar gerçekleştirildi. Ayrıca sudan faydalanan köy ihtiyar heyetleri de birlik istemedikleri için sulama birliği kurulmadı. Belediyeye Başkan kendi içindeki muhalif meclis üyelerini zamanla ikna edip sulama suyunun Belediyeye işletilmesi kararını alması, Divriği ekonomisine ciddi katkılar olan tarım sektörünü sıkıntıları bir sürece sokacağını düşünüyorum. Karara olumlu oy veren Başkan ve meclis üyeleri, esnafın yapmaktaki ve geçimlerini bu yolla sağlamaktaki. Tarım üreticileri kendilerine rağmen dükkanları üzerinde söz ve karar sahibi olmaya kalksalar buna verecekleri tepkinin dozu ne olurdu acaba.

Bu arkadaşların önce anyaya bak kendilerini bir görmeleri lazım. Kendi sorumluluk alanları başarısızlıkla dolu bir belediyenin (Kırlı içme suyu, bozuk yollar, çalıştırılmayıp kapatılan petrol, yenilenemeyen otopark, olmayan cenaze nakil aracı, vs.) tarımdan geçinenleri dışlayarak onları

adına karar alması doğru değildir.

Belediye şehir içi'nin dar bir bölgesinin sulatılmasına 42 milyar ödüyorsa, Uludağ'dan Kayaburun köyü'nün bitimine kadar olan arazinin kanal bakımları, sulama maliyetleri diğer giderleri için kaç yüz milyar liraları ödeyecekleri kestiremiyoruz.

Baraj, sulama suyunun sulama birlikleri, kooperatifleri, özel ve tüzel kişilere işletilmesine hem meclis üyesi olarak hem de sudan faydalanan bir tarım üreticisi olarak hep karşı çıktım. Çıkış nedenlerim çok netti. Kanalları heyelanlı bölgede oluşu, kanalların ömrünü doldurmuş olmaları, ilçe ile olan uzaklığı gibi nedenlerden dolayı ve DSİ'nin sorunları duvarlı yaklaşımı sonucu ve destekleri tavırlarından dolayı DSİ'de kalmasını istiyordum.

Gelinen son noktada DSİ'nin suyun işletilmesini Belediyeye, devri bölgedeki üreticilerin sıkıntıları daha da arttıracaktır. Tarım üreticileri olarak böyle bir kararın olumsuzluklarını ve şehir içi sulamada yaşanan çok edici sulama bedelinin göz önünde bulundurarak, suyun Belediyeye işletilmesine kayıtsız kalamayacağımızı, tüm hukuki yolları zorlayarak DSİ'nin dışındaki zorunlu seçenekler de geleceğimiz hakkında, kendi kararımızı kendimizden vermesi gerektiğine inanıyoruz.

DÜZELTME

Gazetemizin 1. sayısında HAYDAR KAPLAN yazısı yanlış yayımlanmıştır. Aşağıdaki yazı Ali ERDEM 'e aittir Haydar KAPLAN'a ait değildir. Düzeltir Kendisinden Özür Dileriz.

Ayrıca bildirginiz gibi özel olarak da solun kendi sorunları var Divriği'de. Ağırlıklı olarak sosyal demokrat ve sol bir seçmen ağırlığı olmasına rağmen Divriği'de iki dönemdir, Sol Belediyeye seçimlerini kazanamıyor. Bu seçim yenilgisinin belki birçok sebebi vardır ama ağırlıklı olarak CHP aday belirleme şeklinden tutun da seçim siyasetine kadar buradaki diğer sol ve sosyal demokrat kesimleri dışlıyor. Divriği'de CHP sanki bilerek seçim kazanmak istemiyor gibi, hem kendi aralarında hemde Divriği'de bulunan sol partilerle hep kavgalı haldedir. Herkes CHP 'li arkadaşlara, " Gelin birlikte çalışalım güc birliği yapalım, adaylarımızı meclis üyelerine kadar ortak hareket edelim" diyorlar, bunlar " bize karşı parti öne sürmeyin partilerinizi kapatın CHP ye üye olun" diyorlar. "Şimdi solda siyaset yapan diğer partiler CHP var diye kendi partilerini kapatıp"myı yani.. O zaman öteki sol partiler'de CHP partisini kapatıp bize katılma dese ne diyebilir. Sorunun esası sudur, Dünyadaki solu, sosyal demokrasi fikriniyatını var eden teorik kurgular vardır. Eşitlik, özgürlük, kardeşlik ve dayanışma ütopyalıdır bunlar. Siz bu fikirleri bulduğunuz yerde yaşıyorsanız, yaşatırsanız fikri olarak, amacınızda uygun çalışmış olursunuz ve bulunduğunuz

bölgede büyük ihtimalle böyle problemler yaşayacaksınız.. Fakat, bu yaşadığımız solun evrensel değerlerine sirtınızı dönerseniz, bırakın sizinkizdikleri, aynı parti içindeki arkadaşlarımızla bile sorunlar yaşarsınız..CHP merkez kadroları siyasetisizlik neticesi İstanbul'u, Ankara'yı, Antalya'yı kaybettir, Divriği neki..Fakat biz divriğide yaşayanlar veya yurtbetteki siyaset yapan Divriğililer buradakilere söylemeli, böyle siyaset olmaz, böyle gidişat olmaz demeliyiz. Divriği CHP'nin ilçe yönetimi MHP ve bile diğer soldan yakın bakıyor, böyle bir şey olabilir. Benim görüşüm şudur, bunlar yeni yapılacak yerleri seçimi de gözden çıkardılar. Şimdiden kaybetmenin altıyapısı hazırlıyorlar. Toparlanmak birleşmek yerine. Ben bilimi dayatıyorlar. Bunun sorumluluğu, siyaseten zordur, iki dönem kaybetmek bizi için yeterli bir deneydir, daha fazla sağa çekmek, Divriği'ye çok büyük kötülükler. Yerel iktidar kazanımı Divriğinin önünü açacaktır, Divriği'nin kazanımı barızda buna bağlıdır, biraz sorumluluk sahibi olmak, hepimizi iyliliğe birşeydir. Siyasete itnaatlaş, dayatmak, her zaman kötü sonuçlar vermiştir. Hoşgörülü olmak, kapsayıcı olmak, birleşicilik olmak, bizzorun vazgeçilmez sermayesidir.

hidro

YAPI YALITIM DOĞALGAZ

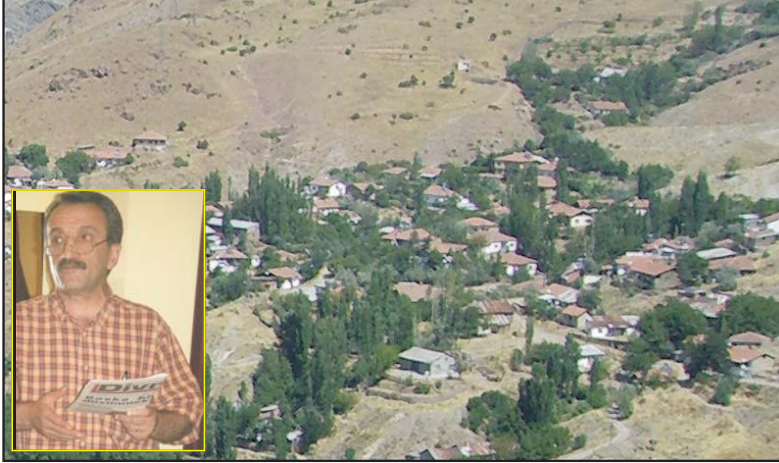
- ✓ ISITMA
- ✓ HAVALANDIRMA
- ✓ KLİMA
- ✓ DOĞALGAZ

Tel : 0212 607 06 10 - 11
E-Posta : hidro@hidro.com.tr
web : www.hidro.com.tr

Köylü artık madur!

Kara tiren yol alıyı çürekten
Oturdum'da bir of çekti yürekten
Dedilerki yarın bu yıl gelmiyi
O da benim gibi yansın yürekten

O günlerde adeta bir
kasaba kadar büyük
olan Çürek, şimdi
virane olmuş bir yer
haline gelmiş ıssız, boş,
tenha bir yer olmuş.

DEVLET, KİRALADIĞI YERİ ÖZELLEŞTİRMİŞ

Muhtar Aydoğmuş, Erdemir Madencilik Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ye aleyhine tapu iptali ve tescilli istemiyile açtığı davanın dilekçesinde, 1938'e dek köylerine ait, tarım arazisi olarak kullanılan arazinin bir bölümünün demir madeni için istimlak edildiğini, bir bölümünün ise 99 yıllığına akit yapılarak köylüden kiralandığını gösteren, belge'yi sundu. Dilekçede, "Şimdi adı Çürek olan, sözleşme öncesi köyümüzün tarım arazisi olarak kullandığı bölgede sosyal tesis amaçlı kurulan binalar, '2037'de akit süresi bitecek bölgenin amacı dışında kullanımı nedeniyle mülk sahiplerine iadesi gerekirken' köy ihtiyar heyetine danışmadan satışa çıkarılmıştır. Eldeki belgelerden anlaşılacağı üzere köyümüze ait bölgedeki binaların ihale yoluyla satışının iptaline, köyümüze iadesine, tapumuzun tesciline karar verilsin" denildi.

MAHKEME, MAHALLİ BİLİRKİŞİ ATADI

Mahkeme, Tapu Sicil Müdürlüğü'nden toplam 63 gayrimenkulün kayıtlarını ve bu taşınmazların komşularını gösteren çap krokisini istedi, ardından 3 kişilik 'mahalli bilirkişi' tespitine karar vererek duruşma günü tespit etti. Köy demerğinin başkanı Sayıt Ali Aydoğmuş, 99 yıllık sözleşmede Ekinbaşı Köyü'ne kira bedeli ödenmesinin yanı sıra DDÇ'ye işçi alımında köye öncelik tanıma maddesi bulunduğunu, buna da uyulmadığını

öne sürdü. Mahkemeye delil olarak sunulan belgelerden biri de, köylülerin 1985 yılında işçi alımıyla ilgili sözleşmeyi hatırlamak için Devlet Bakanlığı'na yaptıkları başvuruya TDDÇ Genel Müdürlüğü'nden gelen yazılı yanıt. Belgede, 99 yıllık kiranın süresinin 2037'de dolacağı, işçi alımı önceliğinin bulunduğu vurgulanıyor.

ERDEMİR DDÇ: "ŞİMDİYE KADAR NEREDELERMİŞ? KARAR YARGININ"

Erdemir'e bağlı Divriği Demir Çelik İşletmeleri Genel Müdür Yardımcısı Mahmut Kurt davayla ilgili şunları söyledi: "Bu binalar, şirketimizin tapulu malıdır. Kimini satmak istiyor. Mahkemeye gitmişler. 10 Ekim'de dava var. Mahkemenin tedbir istemişler kabul görmemiş. Konu yargıya intikal etmiş. Sözleşmenin imzalandığı tarihte burası Etibank'ta imiş, sonra Sümerbank'a, oradan Demir Çelik'e geçmiş. Son olarak OYAK'a. Şimdiye kadar neredelermiş? Ellerinde belge olabilir, belgeler çıkabilir. Konu yargıya intikal etmiş. Bu geçen süre içinde neler olmuş, ne bitmiş yargı inceleyip kararını verecek."

KÖYLÜNÜN EFENDİ OLDUĞU YILLARMİŞ

Olay, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün o meşhur sözünün bugünkü vahşi liberal düzende ne kadar geçersizleştiğini,

semada bir hoş seda gibi kaldığını da ortaya koydu. "Köylü milletin efendisidir"ın şiar edindiği Cumhuriyetin kuruluş yıllında devlet, köylüyle diyalog kurarak toprağını kiralamış, istimlak ettiğinden parasını ödemiş, istihdam sözünü yazılı belgeyle taahhüt etmiş; yıl 1938. Ve yıl 2005, özelleştirme fırsatının gözleri kör, hafızaları dumur ettiği bir dönemdeyiz. Ve devlet, bir zamanlar köylüden kiraladığını unutup, koca bir bölgeyi bir başka kurumuna satıyor, mülkün sahibini soran yok. Divriği Gazetesi olarak köylünün açtığı bu davanın takipçisi olacağız.

SİNEMASI VARDI, İŞÇİ KASABASIYDI

Çürek altın dönemini 1960 ve 70'li yıllarda yaşadı. Türkiye işçi hareketinde önemli yeri olan, bir zamanlar küçük bir işçi kasabası görünümüne bürünen Çürek, Divriği'nin modern vitrini, hatta eğlence yeri idi. Divriği'de bir dönem sadece arabesk filmlerin gösterime sunulduğu tek sinemanın kapalı olduğu yıllarda küçük işçi kasabasında işçiler için kurulmuş sinema salonu, getirdiği kaliteli ve seçkin filmlerle ilgi odağıydı. Divriği'nin mahallesi ilan edilen bu küçük kasaba, altıyapısı, parkları ve gezinti yollarıyla tarihi şehrimizin ılışından yitmişti. Şimdi harap binalar, bir zamanların ihtişamının dilsiz tanıkları gibi yükseliyorlar. Kuş uçmaz, kervan geçmez hüzün çökmüş Çürek'e, ne kasabalığı kalmış, ne mahalleliği, türkülerde yaşıyor şimdi o.

Su siyaseti

Hiç farketmiyor, özelleştirme her yerde işsizlik, yıkım verimsizlik, taşeronlaşma, talan demek oluyor. Neden böyle söylüyorum, çünkü bugüne kadar bütün özelleştirmeler hemen, hemen istisnasız böyle oldu. Şimdi Divriği halkı madenlerinden sonra başka bir taşeronlaşma'nın, başka bir özelleştirme'nin önünü açan bir kararı konuşuyor, o da DSİ'nin işlettiği Mursal barajı ve suyu'nun kullanım hakkının Divriği belediyesine devri meselesini. 5 Eylül günü Divriği belediyesi meclisi kararıyla alınan bu karar neresinden baktarsak bakalım su üzerinde siyaset yapmaktır. Artık görülmüştür ki kar edecek herşey paraya tahvil edilecek, herşey kamu yararı, gözetilmeden satılacaktır.

Bir temel fıtkaasında, temel mezarının taşına "Hastayım dedim, dedim inanmadunuz, şimdi gördünüz mü" diye yazmıştır. Bütün kabesi para, kar, özelleştirme olan siyasi programların sonuçlarına bakarak of çekmenin hiç kimseye faydası yoktur. Bizi mezara sokacak olan özelleştirmelere karşı kendi siyasetimizi tahkim etmedikçe, karışımızdaki siyasi rakiplerimiz kendilerini ve siyasal projelerini çok açık uyguluyorlar. Bunda anlaşılacak hiçbir şey yok. Türkiyeyi, Türkiye yapan, Eti bank, Sümer bank, Tüpraş, Telekom, Seydişehir, Petkim, Divhan gibi dev firmaların dibine kibrit suyu dökmek değil mi bu neoliberaler. DSİ'nin Divriği sulama suyunu. Anlaşılan şu, Divriği'de siyasiler suyla siyaset yapar hale geldiler.

Peki bu suyla tarım arazilerini sulayan köylülerin görüşleri soruldu mu acaba. Kanal yapımları ve onarımları belediye personeliyle ve bütçesiyle olacak iş mi. İki dönemdir devraldığı yatırımları bile elde tutamayıp, hiçbir yatırımı yapacak güce olmayan belediye, baraj işletme işinin altından çıkabiliyor. Yıllardır Divriği'nin içme suyu sorununu bu belediye başkanı zaten çözememiştir. Burada yürütülen siyaset şudur, DSİ'den boşalan kadroları yandaşlarına açmak, suyu siyaset aracı haline getirmek, Taşeronlara ihale etmek. Divriği belediyesi iki dönemdir, hiçbir yatırım yapmadan kısa zaman sonra sürecini tamamlayacak. Bu Mursal barajı suyunu kullanma, projesi uygulaması zannediyorum başkanın siyaseten sonu olacaktır. Bu sudan geçimini ve yaşamını sağlayan çiftçilerin görüşü olmadan hiçbir karar doğru değildir. Köylülerin oluşturmaçısı, Demokratik su birliği son çaredir. Belediye aldığı bu yalın karardan umuvarım ki vazgeçer. Esas herşey bundan sonra başlamalı, aynı görüşü paylaşılanları aynı yerde olmayı becercekleri tecrübeyle edindiler zannediyorum. Madenden, topraktan ve suyundan vazgeçmek zaten yaşamından da vazgeçmek demektir. Sorumluluklarımızı, ertelemeyen, **bizim halkımızda, başkanın adımına alması kararları değil, kendi adımını kendi kararlarımızla alması topluluklar olmayı beceremeliyiz.** İşte o zaman havanın, suyun, ve toprağın tadına doymayacaktır.

*ÖDP Divriği İlçe Başkanı

12 Eylül Devam ediyor

12 Eylül darbesinin 26. yılı çeşitli protestolarla bütün Türkiye'de kınandı.

12 Eylül 1980 askeri darbesi 26. yılında anayasasıyla yönetim biçimi şekliyle ve kurumlarıyla yaşamımızda kalıcı olmaya devam ediyor. 78'li yıllar girişimci sözcülerinin organize ettiği, miting Ankara, İzmir, ve İstanbul başta olmak üzere bütün yurttan protesto edildi. Sendikaların, siyasi partilerin, meslek odalarının ve yurttaş girişimlerinin katılımı bu yıl her zamankinden biraz daha cılız oldu.

12 EYLÜL DE NE OLDU

650 bin kişi gözaltına alındı, 1 milyon 683 bin kişi işlendi. Toplam 210 bin dava açıldı. 230 bin kişi yargılandı. 7 bin kişi hakkında idam istemiyile dava açıldı. 517 kişiye idam cezası verildi. 49 kişi

12 Eylül 1980 askeri darbesi 26. yılında anayasasıyla yönetim biçimi şekliyle yaşamımızda kalıcı olmaya devam ediyor...

Çamşılı Gözcek Köyünden
Aliefendi Karakoç'un oğlu
HÜSEYİN KARAKOÇ
VEFAT ETMİŞTİR
Ailesine ve Yakınlarına Baş
Sağlığı Dileriz.

Hüseyin Abdal Derneği, Divriği Gazetesi, H.Gazi Karakoç, Haşım Yalçın, Tamiş ve Hüseyin Gülseven, Rabia Şahin, Sait ve Nibin Karakoç, Sultan ve Hüseyin Etlik, Melek ve Ali Bayar, Hüsnüye Çınar, Mevlüt Metin, Dervişali Doğan, Ali Rıza Sönmez, Esat Bayar, Nursen Bayar, Gülizar ve Rüstem Yılmaz

RADYO BARİŞ

107.0

Radyo Barış'a
Reklam Veren

KAZANIYOR!!

HÜSNİYE ÇINAR

Kızılrmak Tasdı
Kızılrmak Tasdı'nın yazarı Hüsnüye Çınar, "Kızılrmak Tasdı" adlı kitabını İstanbul'da düzenlenen bir etkinlikte tanıttı. Çınar, "Kızılrmak Tasdı" adlı kitabını İstanbul'da düzenlenen bir etkinlikte tanıttı. Çınar, "Kızılrmak Tasdı" adlı kitabını İstanbul'da düzenlenen bir etkinlikte tanıttı.

28 Ocak 1963. İstinye. Kavel kablo işçileri, fazla mesai ve kıdem tazminatı farklarının alınmaması neticesi oturma eylemi yaparlar. Koç'un bu fabrikasının yöneticileri, eylemin ardından fabrikada çalışanların hepsinin işine son verir. Bunun üzerine Kavel işçilerinin ünlü direnişi başlar. Bu direniş öyle büyük ki başka fabrikalardan işçiler, bu direniş kendilerine örnek alırlar. Şairimizde bu grevi şiirleştirir, Türkiye işçi sınıfına sunar.

İşime karım dedim, karıma Kavel diyeceğim
Ve soluğum tükenmedikçe bu doyumuz dünyaya
Güneşe karşımadıkça etim
Kavel Grevçilerinin türküsünü söyleyeceğim.

İnsan sevgisi, estetik, kardeşlik, H. Hüseyin'in hiç vazgeçemeyeceği bir alandır neredeyse. Hep yeryüzü kardeşliği görüntü eserlerinde.

Bak şu bebelerin güzelliğine
Kaş destan, gözü destan
Elleri kan içinde
Kör olmasın demiyorum
Kör olma gör beni

Damda birlikte yatmışız
Öküzü hoşca tutmuşuz
Koyun değil şu dağlarda
San kendimizi gütmüşüz
Hor baktık mı karıncaya
Kırdık mı kanadını serçenin
Vurduk mu karacanın yavrusunu
Ya nasıl kıyarız insana

1927'de kendi deyimiyle "Öküzün az toprağın bol" olduğu Gündünde doğdu. Gazi Eğitim Enstitüsü'nü bitirdi ve aynı yıl Maraş'ın Göksun ilçesinde öğretmenliğe başladı. Orada politik eylemlere katıldığı gerekçesiyle 142'den soruşturmayla uğradı ve görevine son verildi. Yaşam onun yolunu yeniden Sivas'a döndürdü. Arzuhalıcılık, tabelacılık ve tarımla uğraşmaya başladı. Ama bu işler onu çok tutmadı, şairimiz yeniden Ankara'ya döndü. Bir süre Akis Dergisinde çalıştıktan sonra Forum Dergisini yönetmeye başladı. Kızılrmak şiiri çıkmış, hemde elden, ele dolaşıyor. 28 Ocak 1967 Cumartesi, çalışanlar dergiden paydos etmiş şair yalnız dergi bürosunda çalışıyor. Büroya, orta boyllu pardaşlı bir adam gelir, şaire, **basın savcısı sizi görmek istiyor "Kızılrmak"tan** ötürü der. 30 Ocak Pazartesi şair bir ara savcılığa gidip gelemiy der ve çıkar. Ulustaki bürodan. Basın savcısı, çıkar Kızılrmak şiirini, satır, satır alı kırmızı kalemlerle çizilmiştir. Tutuklanır şair. 30 Ocak kiş, ertesi gün gazeteler manşet çıkar, Kızılrmak sokuktan dundu. Gerçekten donmuş Kızılrmak 142. maddeden, komünizm propagandası yapmakla suçlu bulunur şair, hapse gönderilir. 9 Mart 1967 duruşmaya çıkarılır şair. Mahkeme şairin tutuksuz yargılanmasına der ve serbest bırakır. Artık bahar gelmiştir, Kızılrmak'ın buzları erimştir. ertesi gün gazeteler kızılrmak taşı manşetlerini çeker. Gerçekten taşıtmış kızılrmak.

Dört bir yana habar salsam
Öldü dersem inanır mı
Dağlar bana geri verir
Kadiri mi Sinanı mı

Yetmişlerin başı, Nuhkarlar, Kızıldere, üniversiteler, ODTÜ, Siyasal, Diltarih, İÜ, İTÜ, sonrası, Fatsa, Çiğli, Yenicelek, Aşkale Divriği, Tuzlucaşır. Halk oluk oluk Devrime akıyor. Ben gariban çocuk bîhaber dinliyorum şairin yazdığı, Dört bir yana habar salsam türküsünü, Kadiri, Sinanı, Denizi, Mahiri, Menekşe anayı, İbo'yu, Tıp ileri.

Tuzlucaşır'da orta okula giden bir öğrenciyim, ders'mi, biliyordum gidip geliyordum işte. Ankara'da yaşıyordum, yani, Tuzlucaşırda. Hani o başka bir dünya için tartışmaların, eylemlerin, kavgaların, silahlı çalışmaların bitip tükenmediği yerde yaşıyordum. Natoyolu, Misket mahallesi, Mamak, Piyango tepe, Balgat, Kızılay, Keçiören, Saimekedin, Akdere bir sürü semt adı, hergün mahallemizde konuşuluyor. Küçüğüz ama her şeyi öğrenmeye çok meylliyiz. Babam o küçük geçekondumuzda hergün misafir ağırladı. Kömür sobamızın üstünde, sıcak su hep kaynırdı. Raki kadehleri, bağışsız Türkiye için, halkların kardeşliği için kalkardı o zaman. Babamın sazıyla, sesliye etkilerinden işte şairimiz, H. Hüseyin'i o sıcak evimizde tanıdım. Yaşar Kemal, Fikret Ötügen, Ahmet Anı, İrene Melikof gibi pek çok edebiyatçı şair, yazar babamla derin sohbetler, muhabbetler, ederlerdi. Evimize gelir, giderlerdi. Herkesin yanında saatlerce konuşacağı konular vardı, yazdıkları yazılar, eserler vardı. Biz'de yazışma bakmadan, anlaşıp da anlamasak da o muhabbetleri dinlerdik. "Vurun ulan vurun ben kolay ölmem, Akşam erken iner maphushaneye, Anadolu'm ben anlıyomusun" şiirlerini Ahmet Anı'nın sesinden, babamın sazıyla dinlemek başka oluyordu. Çukurova'yı, Torosları Yaşar Kemal'den bir destan dinler gibi dinlerdik, sonra "Acı bal eyledik" şairini. Orhan Veli'nin güzel bir sözü var, "şair **sair'in dustudur**" diye. Şair değilim ama şair dostu olduğumu düşünürüm. Hatta bütün insanlar şair dostu olmalı derim, nede olsa şair, "yüreğ içsindir" bilirim.

renkler solmasın

Yaşam'ın bütün renkleri

YAŞAM RADYO'da

Yalnız değilsiniz

www.yasamradyo.com.tr

0 212 245 81 80

info@yasamradyo.com.tr

Divriği Festivali

Çok kısa bir süre içerisinde organize edilen, 6. Divriği Festivali'ne Divriği dışında

Divriği, 13 yıl aradan sonra kavuştuğu festivaliyle coştı. Çeşitli gerekçelerle izin verilmediği için zorunlu ara verilen 25-26-27 Ağustos tarihlerinde, Divriği'de gerçekleştirilen Divriği Maden Kültür ve Sanat Festivali'ne katılım büyük oldu.

Organizasyonu, Ankara, İzmir, Divriği, İstanbul, ve Antalya Divriği Kültür Dernekleri tarafından ortaklaşa yapılan, Divriği Belediyesi ve kaymakamlığının destek verdiği festival, ilçe halkı'nın yanı sıra çevre köylerden de büyük ilgi gördü. Festival, 25 Ağustos'ta, Belediye salonunda, Divriği ve köyleriyle ilgili geniş bir arşive sahip Yusuf Güldal'ın fotoğraf sergisiyle başladı. Sergi, dernek başkanları ve Belediye Başkanı Mehmet Güresinli tarafından ortaklaşa açıldı. Festival, paneller ve piknik alanı konserleriyle devam etti. 26 Ağustos günü, saat 10'da Sadık Özgür Sanat Okulu konferans salonunda 'DİVRİĞİ TARİHİ VE KÜLTÜRÜ' konulu bir panel düzenlendi. Mahir Pekşen ve Belediye Başkanı Mehmet Güresinli'nin konuşmacı olarak katıldığı paneli, CHP İstanbul İl Genel Meclisi Üyesi Ali Rıza Duman yönetti. Belediye Başkanı Güresinli'nin, Divriği tarihiyle ilgili sunumu ilgiyle izlendi. Panelinin ardından, Divriği Kaymakamı Mustafa Çit tarafından konuklara bir öğle yemeği verildi.

Öğleden sonra gerçekleştirilen ikinci panelin konu başlığı, 'MADENLER VE

ÖZELLEŞTİRME' idi. Paneli yöneten, DİSK Dev. Maden. Sen. yetkilisi Tayfun Görgün, açılış konuşmasında, "Ben Divriği'ye daha önce de gelmişim. Divriği çok değişmiş, göç etmiş, küçülmüş. Bir zamanlar kolektif çalışma denilince Divriği örneği verilirdi. Şimdi görüyorum ki özelleştirme burayı da bitirmiş" dedi.

İSTİHDAM OLMAZSA GÖÇ OLUR

İlk konuşmacı Kemal Bulut şunları söyledi: "Şu anda kamu emekçileri Ankara Kızılay'da eylemde; onların selamını getirdim size. Türkiye özelleştirme furusuyla yeni bir döneme girdi. Bu dönem 'özetleme, babalar gibi satırım' dönemi. Özelleştirme acaba bir para arızından mı kaynaklanıyor, yoksa işin esası başka mı? Bu işin politikası, Kamunun kazanımlarını özele sunmak. Bu özelleştirmelerde kesinlikle kamu yararı yok. Petkim, Tüpraş, Telekom, Erdemir gibi kurumların özelleştirilmesinde usulsüzlük ve kamu yararı gözetilmediğine dair Danıştay karar var fakat bu bile işe yaramıyor; işte özelleştirme böyle bir mecra yapıyor. Bir zamanlar 2 bin kişinin çalıştığı işletmede çalışan sayısı 300'e çekilmiş. Peki bu işten el çektiler insanlar burada nasıl kalacak, ne yiyecek? Göçten başka bir yol görünmüyor onlara. İstihdamı artırmazsanız,

göçü önleyemezsiniz. Özelleştirme çalışanı korumuyor, ücretler düşüyor, çalışma koşulları kötüleşiyor, iş garantisi yok. Görünen o ki bir tek güvenlik ve adalet hariç bütün hayat özelleşecek. Bunun önüne geçmeliyiz, örgütlenmeliyiz, yeniden bir kamusal alan yaratmalıyız."

"OYAK'IN ELİNDEN DE ALACAKLAR"

Diğer konuşmacı, Jeoloji Mühendisleri Odası'ndan İsmet Cengiz ise karamsar bir tablo çizerek şu tespitlerde bulundu: "Kapitalizm, kavramlar üzerinde manipülasyon yaparak sömürüne kılıf arıyor, açık sömürü biçimini deneyerek Ortadoğu'yu ve bu bölgedeki enerji alanlarını el geçiriyor. Hayatın öbür alanlarına ilişkin özelleştirmeler için elbette çok şey söylüyoruz. Bu ülkenin yeraltı kaynakları, ülkede yaşayanların ortak malıdır. Bunun gibi Petkim, Telekom, Erdemir, Tüpraş halkın elinden alınıyor; durum budur. Daha bitmedi, bugün burayı OYAK'a sattılar. Sanmayın ki OYAK'ın elinden de almayacaklar. Dünya çelik devleri bütün buraları istila edecek. Afrika, Latin Amerika, Ortadoğu, Kafkaslar, Hindistan hedef tahtasında. Emperyalizm el koyduğu alanları talan ederken, arkasında onarılmaz zor tahribatlar, çevre kirlilikleri bırakıyor. Geride

aline Kavuştu

an çok sayıda katılımcı, üç gün boyunca çeşitli etkinliklere, katıldı.

biraktıkları bölgede yaşam bitiyor. Çünkü Emperyalizm doğaya, insana bakmaz, kara, paraya bakar. Belki abarttığını sanacaksınız; bu ülkenin bugün üçte ikisini Emperyalistlere zaten satmış vaziyetler. Şirket evliliklerine, bankacılık, giyim ve gıda sektörüne bakın, bunu görürsünüz. Bu ülkeyi var eden MTA, ETİBANK, SÜMERBANK, PTT, TÜPRAŞ, PETKİM, SEKA, DİVHAN, bu bizi, biz eden kurumlardır. Talan ettiler. 'Satın madenlerinizi, rahat edin' diyorlar. Bu ülkede insancıl bir maden politikası yok, madenlerimiz büyük yataklarında atıl yatıyor."

YÜZDE 2'LİK KAR PAYI, TAHRİFATLA BİNDE 1 OLDU

Panelin bitimiyle birlikte sorulara geçildi. Divriği demir madenlerinin, ilçe belediyesine bir karı olup olmadığına ilişkin soruyu yanıtlayan Belediye Başkanı Mehmet Güresinli, "Göreve geldiğimizde iki kez para aldık. Birinde 11, diğerinde 45 milyar TL. Madenle ilgili sözleşmede, karın yüzde ikisinin Beldeye verileceği maddesi var.

Yıllarca 'kar edemedik' deyip, zarar göstererek belediyeye para vermediler. Bu sene sözleşmede tahrifat yapmışlar. Yüzde 2 yerine binde 2 ibaresini koymuşlar. Bir de madenin çıkarıldığı ilçe yerine 'il' ibaresini koymuşlar. Belediye olarak 30 milyar TL alırken, Sivas 360 milyar TL aldı. Bu madenlerde durum bu. Şimdi bu durumu düzeltmek için çaba harcıyoruz" dedi. Başkan Güresinli, "Kamu kuruluşları atıl ve verimsiz çalışıyor. Özellikle topluma da insanlara da daha verimli hale geliyor" diyerek, özelleştirmeyi savundu.

DİVRİĞİ KONAKLARINDA KAHVE KEYFİ

Panelin bitimiyle birlikte Kaymakam Mustafa Çit, tarihi Divriği konaklarını halka ve misafirlere gezdirdi. Konuklara çay ve kahve ikramı yapıldı. Festivalin son günü Aşık Ali Metin, Ziraat bahçesinde halk konseri verdi. Katılımcılar, türküler ve halaylar eşliğinde coşkulu bir gün geçirdiler. İzmir Divriği Kültür Derneği Başkanı Yusuf Metin'in bir konuşma yaptığı sahne, tüm

dernek başkanları bir araya gelip, birlik mesajı verdiler. Son gün etkinliğinde sanatçılar Hasan Erdoğan, Şahin Aydın, Nurgül Ateş, Aziz Çınar, Ozan Sinemi, Cankat Erdoğan, Cemali Kaya, Sevcan Sarıtaş, Zeynel Sönmez, Gülsen Sarıgül birbiri ardına sahne aldılar, halkı kah hüzünlendirip kah coşturdular. Festivalin sunuculuğunu Seyit Karahalil yaptı. 3 gün süren festival boyunca hasret giderip doyasıya eğlenen katılımcılar, şimdiden önümüzdeki yılı iple çektiklerini söylediler.

Ortak açıklamayı İzmir DKD Başkanı Yusuf METİN okudu.

Bugün, 6. Divriği Maden Kültür ve Sanat Şenliğini yapmanın onuru ile İstanbul, Ankara, İzmir, Antalya ve Divriği derneklerimiz adına hepinizi selvi ve saygı ile selamlıyor şenliğimize "Hoş Geldiniz" diyoruz.

Değerli dostlar, şenliğimizin her aşamasında bizimle birlikte olan sıcak ilgilerini esirgemeyen Sayın Kaymakamımız ve Sayın Belediye Başkanımıza katkı ve desteklerinden dolayı şükranlarımızı belirtmek isteriz. Uzun süreden beri ilçemizde yapılmayan Maden, Kültür ve Sanat Şenliği'ni bundan sonraki süreçlerde tarihleri önceden tesbit edilerek geleneksel hale dönüştürmek amacındayız. Bugün bu şenliği yapmaktaki temel düşüncemiz; ilçemizde dostluk, kardeşlik ve birlikte olma duygularımızı güçlendirmektir. İlçemizde kültürel, sosyal, ekonomik ve siyasal anlamda kamuoyu yaratılmasına, var olan sorunların önceliklerine göre tesbit edilmesi ve bu sorunların çözümünde ise ilgili kurumlar nezdinde birlikte takip edilerek sonuçlandırılmasını sağlayacaktır. Bu düşünce ve gayretlerimizin başarılı olması için öncelikle Divriği'de yaşayan tüm toplum katmanları tarafından desteklenmesi gerekmektedir.

Değerli Dostlar, bir ve beraber olduğumuz süreçte içerisinde başaramayacağımız hiç bir iş yoktur. Bu duygu ve düşünce ile önümüzdeki yıl yine görüşmek dileğimizle hepinizi selvi ve sevgiler sunarız.

Avşarcık Köyü'nün Güz Şenliği

Mevsimin son pikniğini yapan Avşarcık ve havalisi köyleri derneği Eskişehir yolu üzerinde karayolları piknik alanında köylüleriyle hasret giderdi.

Köy dernekleri, yaza sonbahar şenlikleriyle veda ediyor. Ankara'da faaliyet gösteren Divriği'ye bağlı Avşarcık ve havalisi köy derneklerinin güz şenliği, Eskişehir yolu, Karayolları piknik alanında 10 Eylül Pazar günü gerçekleştirildi. Köy halkı şenliği ilgi gösterdi. Dernek başkanı Turan Ertürk, şehir hayatında iletişim sorunu çeken hemşehrilerinin artık gelenek halini bu tür organizasyonlarla hasret giderdiğini söyledi.

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin semah ekibinin gösteri yaptığı şenliğe, Hüseyin Gazi Karakoç'un semah ekibi ve Ozan Sinemi'nin deyişleri renk kattı. Divriği Vakfı Başkanı Arif Atay ile Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Ülger'in birer konuşma yaptığı şenliğe, Pir Sultan Abdal Derneği Genel başkanı Kazım Genç de katılarak vatandaşlarla sohbet etti.

1939 yılında Maraş'ta doğan Mahzuni Şerif: 17 Mayıs 2002 yılında yaşamı gözlerini yandı. O birlikteli eserlerle büyük coğulluğun beyininde, gönlünde ve dilinde halen olanca canlılığıyla yaşamını sürdürmektedir.

Mahzuni yaklaşık 45 yıllık ozanlık dönemine; 450 adet 45'lik plak; 10 adet long play; 65 kaset şırdımsı ve doğaçlama yaptığı eserlerle birlikte yaklaşık 20.000'e yakın şiir ürettiğini belirtmiştir. Mahzuni "Dolunaya Tül Düşür" isimli kitabında bu bilgiyi vermiştir. Doğal ki önemli olan yazdığı şiir adedi söyledikleri türüklerin niceliği değildir. Bu eserlerin içiciridir.

Mahzuni Şerif'in yaşam görüşünü; dünyaya, evrene, topluma ve insana bakışını; dünyayı, evreni, toplumu ve insanı yorumlamasını anlayabilmek için; O'nun eserlerine, şiirlerine ve yorumlarına bakmak gerekir. Mahzuni'nin eserlerini incelediğimizde hümanist anlayışın onun en belirgin yönünü oluşturduğunu görürüz. Mahzuni şiirlerinde, aklı öne geçiren, öze önem veren, bilimi önder gören, akıl ve vicdan özgürlüğünü, barışı, dostluğu, güveni, eşitliği, kardeşliği, bütünlüğü...vb. savunun ve haksızlığa başkaldıran, mazlumları, üretimin, emekçinin yanında yer alan, bir ozandır. Bilindiği gibi Anadolu'muz binlerce yıl insanlığın bir ekin (kültür) merkezi olmuştur. Mahzuni Şerif'te bu çeşmeden beslenmiştir. Mahzuni 20. Yüzyılın en büyük Halk Ozanlarından birisidir.

Mahzuni Şerif

SÜLEYMAN ZAMAN

Halk ozanı; halk bilimsidir. Halkın diline konuşur. Mekan ve zaman boyutunda halkın yaşadığı olgu ve olayları halk düşüncesine yığ getirir. Halkın sesi, kulagi, gözü, beyni görevini yüklenir. Ozan; halkın ortak aklını yansıtır. Ozan diğer bir yanda halkın ortak aklını geleceğe taşıyan insandır. Bu tanımdan hareketle Mahzuni'nin ozan kimliğine baktığımızda onun yıkıcı da yaptığına tanıma uyan bir yapıya sahip olduğunu görürüz. Mahzuni Şerif'te toplum ve insanı etkileyen her şeyi bulmak olasıdır. O çok yönlü bir ozanımızdır. Şiirlerinde değinmediği konu kalmamıştır. Mahzuni; Alevi- Bektaşî; Sosyalist, demokrat, laik ve çağdaştır. Atatürk Devrim ve İlkeleri- gönlünden bağıdır. O, bağımsızlıktan yoksullardan, mazlumlardan, ezilenlerden yanadır. Mahzuni biraz Yunus EMRE; biraz NESİMİ; biraz, Pir SULTAN;

İSMAIL ASIL

Sınıflar ve Sınırlar

Türkiye gibi gündemin hızla değiştiği bir ülkede, hiç değişmeyen şeylerde var. O da ekonomik, siyasi ve toplumsal alanlarda eğitim, sağlık, sosyal güvenlik, işsizlik, açlık gibi yaşanan sıkıntılardır. Son dönemlerde tüm bunlara eklenen egemenlerce yıllarca teşvik edilen onaylanan ve desteklenen "ling" girişimleri'dir. Sınıflar veya demokratik değişim taleplerinin ciddiyet kazandığı her dönemde devlet, bu talepleri milliyetçi koşullandırdı ve kıskırtmalarla boğmuştur. Bu ling girişimleri de bunların bir devamıdır. Milliyetçi koşullandırmalar son yıllarda hayatımızın her alanına nüfus etmiş durumda. Öyleki, sosyaldemokratından sosyalistine kadar bu millici söylemlerin gidasını alarak siyaset yapan bir kesim oluştu. Evet belki sağ ve seriatçı unsurları milliyetçi gidişatta anlayabiliriz, peki solun dogmasını milliyetçilik olabilir mi. Bugün için bu gidişatın tehlikeli boyutlarını görmezden gelip hafife almayız. Bilindiği gibi milliyetçilik ırkçılığın ve faşizmin döl yatağıdır. Dogası gereği saldırgan. "Biz ve Onlar" ayrımını öne çıkararak milliyetçi kutuplaşma ve çatışmalara zemin hazırlarlar. Uluslaşma süreci ile ortaya çıkan milliyetçilik, kapitalizmin bir sonucudur. Dolayısıyla, milliyetçiliği demokrasi mücadelesi etrafında göremeyiz. Özgürlük ve Demokrasi karşıtlığı nedeniyle demokratikleşmenin önünde en büyük engel olan milliyetçilik, sadece siyasal ve toplumsal süreçlerde büyük gerilimleri kaynağı olduğu gibi, uluslararası ilişkilerde de halklar arası düşmanlığı körükleyen saldırgan bir dış politik zemindir.

Milliyetçilik, devleti kutsayan, ulusal hamaset yapan, diğer uluslara üstünlük ve düşmanlık aşılayan, kaşınmak istendiğinde her ülkede mutlaka yaratılacak bir, kahramanlık mitidir. Bu kahramanlık mitine herkesin ihtiyacı olabilir ama, aydınların, solun, sosyalistlerin asla milliyetçi söyleme hiçmi hiç ihtiyacı yoktur. Demokrasi için eşitlik ve özgürlük için mücadele etme zeminlerini milliyetçi bir söylemle anlatamazsınız, böyle bir yanlış görüncün, bir zaman sonra etrafınıza toplanları ötekini boğaz vaziyetteki insanlar olur. Esas olan şey kimlik, köken ve dil siyasetini reddedip, barış ve kardeşlik etrafında insanlık için olmazsa olmaz olan her türden kimlik farklılığını ortadan kaldırma, farklı kimliklerin hak taleplerini, savunma siyasetidir. Sınıfsal eşitsizliği doğal görme ve sınıfsal farklılığı giderme çabalarının yerine, "Bölücülük, vatan hainliği, ihanet" siyasetiyle, toplumsal travmaları tırmırdan bir pozisyon almış olursunuz. Burada bilinen bir durumu yenileyelim. Bir milletin boyunduruk altında tutulduğu koşullarda, kendi kaderine sahip çıkma, kendini bir ulus olarak var etme çabası olanlar, yani ezilen ulusun milliyetçiliği tartışma götürmez biçimde ilerlerdir.

Böylece ırkçı milliyetçiliğin ulusal kurtuluşçuktan nitelik farklılığı vardır. Daha önemlisi milliyetçilik mazlum bir milletin tepkisi değil tam tersine egemen bir milletin kimliğini başkalarına dayatma ve tahakküm altına alma ideolojisidir. Örneğin "Türkiye'nin büyük iç ve dış tehditler altında olduğu" şeklindeki klasikleşmiş gerekçelendirmeler en sağdan en sola kadar kendisine geniş bir etkinlik alanı sağlamıştır. Sonuç itibarıyla ırkçı olsun veya olmasın kendilerini başkalarına üstünlük veya başkalarını asimile etme politikası, üzerinden tanımlayan tüm milliyetçilikler, gerçekte, egemen sınıfların en gerici kesimlerini birarada tutma ideolojisidir, tahakkümünü sürdürmek ve genişletmek ideolojisidir. Özellikle bilinci adına sahiplenilmesi gereken şey toplumun ve ülkenin sevilmesidir. Yurtseverlik ülke topraklarının genişletilmesi değil, dışsal müdahalelere karşı korunması yağmalanmasına, kirletilmesine, çoraklaştırılmasına karşı çıkılmasıdır. Üstünde yaşayan topluma insan hak ve özgürlüklerine uygun bir düzen sunulmasıdır. İnsan olmak için, erdemli olmak için, ülkesini ve toplumunu sevmek için ayrıca milliyetçi olmaya gerek yoktur. Tam tersi ondan uzak durmak gereklidir.

biraz KARACAOĞLAN; biraz AŞIK VEYSSEL...vb. dir. Mahzuni YUNUS gibi ilahî; Karacaoğlan gibi gönlü aklı ile dolu bir insandır. O Pir Sultan gibi başkalarıdır. Nesimi gibi sorgulayıcı, Veysel gibi doğacıdır. Bu anlamda Mahzuni bu ozanlarımızın bir senkretizmi 'birleştirici' dir adeta. Ozanımız zaman gelir "Hesap edilip hak alınır/ Kavgalar hep, lafta kalsın/Kavgusuz bir devlet baki/ başımıza var edilsin/ diyerek başkandır. Pir Sultan olur. Zaman gelir "Adem ile Havva vıcık bulurken/ Cennet niyim/ Şeytan niyim ben neyim/ diye sorgular. Nesimi olur. "Aşk sarabın doya, doya/ Sundun, sundum içmedim" der. Karacaoğlan olur. "Bahar gelip, lale sümbül açınca/ Boz bulunır ehlî söker yavıllar" diyerek Veysel olur. Ben insanlar değerini ölçemem/ Doğu-Batı-Gavur- Müslim bir bana/ der Yunus EMRE olur. Dağlır ordular, kalker mahkemem/ İnsanlık kavgası kaldığı zaman/ der Bedrettin olur...vb. Mahzuni Şerif gelenekten beslenen, ama çağdaş değerlerle donanmış ve geleceğin üzerine çağdaş değerleri katarak gelenekten sıyrılabilmiş ender ozanlarımızdandır. Gerek saz calma teki, gerek müziğindeki tonlama ve tını, gerek sözlerinde ki felsefi içerik ve gerekse yaşamda ki duruşuyla. Ürettikleriyle ölümsüzlüştür. Ulu ozanımızı sevgiyle, saygıyla anıyoruz. Eserleri ışığımız olacaktır.

BİRKAÇ yıldır hep yapalım diye uğraş verdiğimiz, fakat bir türlü yapamadığımız, DİVRİĞİ MADEN KÜLTÜR VE SANAT FESTİVALİ'nin 6. sını 25 -26 , 27 Ağustos tarihlerinde üç gün süreyle Divriği'de yaptık.Bu organizasyonda, Ankara, İzmir, Antalya, Divriği, ve İstanbul Divriği Kültür Dernekleri ortaklaşa yer aldılar. Ayrıca Divriği Belediyesi ve Divriği Kaymakamlığı da bu festivale destek verdiler. Bu festivalin en önemli noktalarından birisi beş ayrı derneğin birlikteliğiyle hareket ederek ortak bir faaliyeti birlikte uyum içerisinde yapmasıdır. Bilindiği gibi festivallerin varolan değerler üzerinden yapılır. Divriği tarihsel değerler

Festival

Rıza GÜRÜNLÜ

bakımından, Selçuklulardan günümüze pekçok uygarlığın mekanı olmuş bir yerdir.Bu kadar tarihsel zenginliği kamuoyuna tanıtma fırsatı yakalayamamış olmak Divriği için bir kayıptır. Eksiklikleri olmasına rağmen bir başlangıç olması açısından, bu festival geleneksel hale getireceğimiz bir festivaldir. Her yıl önceden bir tarih belirleyerek daha organize bir festivalle ilçemize yakışır işler yapacağız. Bunun için yerel yönetimlere

önemli görevler düşüyor. Bir sonraki festivalin çalışmalarına gecikmeden başlayarak önümüzde önemli projeler koyarak hatta bu projeleri bir biçimde tamamlayarak açılışlarını bu festivale denk getirebiliriz. Örneğin Divriği bir maden şehridir, Divriğinin merkezi bir yerine maden işçilerini ifade eden maden işçileri heykeli yapılabilir. Bütün bu çalışmalar, Belediye, Kaymakamlık, Muhtarlıklar,Divriği Dernekleri, Vakıfları, İşadamları, Brokratları, Sanatçıları, serbest meslek sahibi Divriğililer ve Divriği halkıyla bir araya gelerek, birlikteliğiyle güç doğar ilkesinden hareketle yaparsak daha sağlıklı, daha kalıcı, daha faydalı olacağını düşünüyoruz.

Madımak Türkiye'nin ayıdır.

Divriği Kültür Derneği Demokratların, Aydınların, Atatürk'çülerin mekanıdır.

Divriği Gazetesi: Klasik bir giriş yapalım, bize derneğin tarihçesini anlatır mısınız?

Muharem ÜLGER: DKD 1957 yılında bir esnaf dördü kurucu üyemiz tarafından kurulmuştur. Necati Yılmaz döneminde müdürlüğünü aldı, "Hanımeli Sokak 12 / 8 Şhihçe" adresinde bulunmaktadı. Derneğimiz gerek çalışmalarını gerek faaliyetleri ve etkinlikleri oluşturma etkin bir dernektir. Derneğimizin tarihinde yaşadığı en önemli olay 13 yıl önce yaşanan Madımak Katliamında 5 şehit vermiş olduğu olaydır.Onları burada bir kez daha saygıyla anıyoruz.Onlar bizim işimiz olacaktır.Her zaman onların döndüğü semahı yüceltip, çalışmalarımızla onların azim ve kararlılığını devam ettireceğiz.

Divriği Gazetesi: Ankara'da yoğun bir Divriği'li nüfus var. Burada DKD dışında Divriği vakfı ve köy dernekleri de var.Siz DKD olarak Ankara'daki Divriğililerle iletişimi nasıl.

Muharem ÜLGER: Şu anda Ankara da 46 tane köy derneğimiz mevcut.Bu derneklerin çoğunun kendi müdürlüğü var.Divriği toplam 106 köyden oluşuyor.Biz köy dernekleriyle etkinliği ve etkinlikleri beraber sürdüreceğiz.Köy derneklerimiz bizim yetkili karar organlarımızı içerir.Yani yönetim kurulumuzun içinde etkili bir şekilde onlara ortak çalışıyoruz.20 Mart 2006 da Atatürk Kapalı Spor Salonunda 1.Divriği Halk Şölenini gerçekleştirdik.Bu şöleni sadece DKD tek başına düzenlememiştir.Köy dernekleri yönetim kurulu ve yöneticilerinin büyük katkı ve destekleriyle gerçekleştirdik bu şöleni.Şahinsizda Gazetinin aracılığıyla hesipne teşekkür ediyoruz.Divriği büyük bir potansiyele sahip. Biz şu ana kadar yapamamış bir şeyi başardık.Birlikte çalışarak, potansiyelimizi ve beraberliğimizi gösterdik.Stadın dışında kalan insanlar dahi mutlu oldu ve çokşukulu.Bu durumdan memnundur.Biz şu birkez daha anladık ki yapamayacağımız şey yok.

Divriği Gazetesi: Divriği ile iletişimi nasıl?

Muharem ÜLGER: Elbette var, bu boyunca, Çamış'ta, Erişu da Ovacıta, ve Divriği de pek çok şenliğe katıldık. Divriği sınırların, sorunları olan bir ilçemiz. 116 köyken, şimdi 106 köye düşmüş durumdadır. Divriği'ye sahip çıkmak gerekıyor. Divriği, yeraltı ve yerüstü zenginlikleri göz önüne alındığında anlaşıyor ki hak ettiği değeri ve ilgiyi görmüyor. Biz dernekler olarak daha iyi çalışabilir ve üzerimize düşenleri fazlasıyla yapabiliriz.Dünyanın hemen hemen her yerine ulaştığımızı iddia ediyoruz.Madenlerimiz var,bunun yanı sıra Şifahanemiz ve Ulu camimiz var, konaklarımız var.Yerel gazetelerimizden takip ettiğimiz kadıyla ilçemize gelen turistler konaklama sorunu yaşıyor.Maçlara gelindiğinde bile konaklarımız Divriği de ağırlanamıyor.Bu insanlar Sivas ve Kangal'a götürülüyor.Dolayısıyla ilçemize gelir ve getiri sağlayacak olanaklar yok.Biz derneklerin üzerine düşen bu sorunları ilgilienir , var olan potansiyeli hareketle geçirmek.

Divriği Gazetesi: Kapalı spor salonunda bir etkinlik düzenlemisiniz.

Muharem ÜLGER: Atatürk Kapalı Spor Salonu doldurulması çok bir platform ve alan.Siyasi partiler bile bu salonu dolduruyor.Biz bunu çeşitli etkinliklerde gözledik.Yeni yemide geldiğimizde biz alışmışın dışında bir etkinlik kendimize diye edebiliriz diye düşündük, ve bu salonu tika basa doldurduk. Daha önceki yıllarda Divriği Pılav şenliklerinde Söğütözü'nde yapılan şenliklerde 10 binlerin platformlara sığmadığını gözledik.Daha sonraki yıllar neden olmasın diye düşündük. Köy Derneklerinin başkanlarıyla sürekli düzenli toplantılar yaptık.Bu arkadaşlarımız da gayet duyarlı davrandılar.Her bir köy derneği üyesi ve yöneticisi arkadaş bunu yönetim kurulu üyesi gibi kendine gördü bildi. Burada Ekin ve Özgür radyo ya teşekkür etmek istiyorum sürekli anonslarla bizlere büyük destek oldular.

Divriği Gazetesi: Ankara'da ne kadar Divriği'li nüfus var, bir tahmin varmı acaba.

Muharem ÜLGER: Ankara'da 150 bin civarında Divriği'li yaşıyor tahmini olarak.

Divriği Gazetesi: Divriği'de Divriği Dernekleri olarak 25-26-27 Ağustos'ta Maden Kültür ve Sanat Festivali düzenlediniz.Bize biraz bundan bahsedebilir misiniz?

Muharem ÜLGER: Divriği Dernekleri olarak son yıllarda ortaklaşarak faaliyetlerimizi birleştiriyoruz.Bu şenlikte ortak aldığımız bir kararla gerçekleştirdik.Yeniça şenliğimize Belediye ve Kaymakamlık'ta destek olmuştuk.Biz Divriği Dernekleri olarak bir açılım yapmayı istiyoruz.Oda şu.Gurbeteki Divriği'li'lerin bir araya gelmelerini sağlamak.Gurbeteki hemşehrilerimizin mekamlarına faydalı olabileceğini, derneklerimiz aracılığıyla sağlamak.Fakat üçüncü olan şu, Divriği'de yaşayan ve Divriği'de siyaset yapan dostlarımız kendi aralarında yetenekli birlikteliği ve beraberliği sağlamıyorlar. Essasında aynı yerde olmaları gerek insanlar sudan sebepleri birbirini yer hale gelmişler. Dolayısıyla ben Divriği'de görmek istediğim birlik ve beraberliği görüyorum.Fakat ilkeriye doğru Divriği'de yaşayan dostlarımızın,hemşehrilerimizin daha güçlü birlikteliğe kuracağına inanıyorum.Çünkü Divriği insanı yapı olarak birlik beraberlik yapacak birkinme sahiptir. Bizim

Divriğiye karşı sorumluluklarımız var.Bu sorumluluklarımızı birbirimize güç vererek, mekvi ve çıkar gözetmeden daha güzel yapılabilmeye doğru yönelebiliriz.Bizim örnek alabileceğimiz Divriği'ye hizmet etmiş Naci Demirağ,Nuri Demirağ,Sadık Öztürk(Kale kilidini sahibi),Mustafa Timisi ve daha birçok değerli insanlarımız var.Şu anda Sivas'a Havaalanı gündemde.Biz havaalanının adını Nuri Demirağ Havaalanı yapmak için kampanya başlattık.Bu kampanyaya tüm hemşehrilerimiz destek vermesini öneriyoruz.

Divriği Gazetesi: Demir Madenlerinin Divriği'ye faydası varmı?

Muharem ÜLGER: Divriği'de demir madenlerinin 14 tane ocakı var.Bu ocakların 13 tanesi kapalı durumda.Sadece bir tanesi çalışır vaziyettedir.Ayrıca yakın bir zamanda kadar bu madenlerde 3 bin civarında insan çalışıyor.Bütün bu çalışanların sayısı 300'e inmiştir.Buğün artarım olmayayım ama Türkiye'de her yerde bulunan demirde Divriğinin demiri mutlaka vardır.Otomobil piyasasında kullanılan demirde de öyle.Maden de işçi alınları yapılırken öncelikle Divriği'li

verilmesi gerekir.Eğer bu güzel ilçemizin madenleri işleniyorsa bundan öncelikle bu yöre ve insanı faydalı olmalıdır. Ayrıca buşukuyorum madenin Divriğiye beklediğimiz kadar faydası yoktur.

Divriği Gazetesi: ASİDEF meselesi, Ankara da bulunan Sivas Dernekler Federasyonu yani. Size doğrudan bir eleştiri geliyor Divriğililerden , deniyorki "Bizi madımak'ta yapan zihniyet aynı kuruma, aynı ortamda ve aynı masada nasıl olabilir" ne diyorunuz.

Muharem ÜLGER: Bizi yapanlarla aynı masada oturmaya asla kabul edemem.Böyle bir eleştiriyi yapanlarla aynı düşünmüyorum. ASİDEF Madımak'ta yakanlardan hesap soruyor. Biz bu kurumlara Madımak bir katliamdır kararını aldık, Madımak bir vahşettir kararını aldık, Madımak müze olmalıdır kararını aldık, Pır Sultan Sivas'ın bir değeridir, heykeli Sivas'a dikilmelidir kararını aldık. Şimdi bütün bunları yaptırırken kim kimin emrine girmiş oluyor peki.4 Eylül etkinliklerine katıldık.ASİDEF olarak Madımak katliamının yapıldığı binanın olduğu haliyle korunması gerektiğini söylüyoruz.Bu etkinliklerde 2 Temmuz Madımak Katliamını kınadık.Çeşitli mahallelerde siyah çelenk bıraktık.Bu olayı yapanların sorgulanması ve cezalandırılması gerektigide dair bir bildirme okuduk.Biz Divriği Kültür Derneği olarak Atatürk'çülerin, Laiklerin, İlericilerin,Aydınların, Demokratların, Devrimcilerin, Solcuların Çağdaş insanların bir kurumu, bu yapımda da düşünüyorum. ASİDEF içerisinde yer alırken bu yapıyı bir kenara bırakmıyoruz ki. ASİDEF içerisinde biri herkes biliyor. Yıllarca gerçekleştirdiğimiz, yobaz dediğimiz insanlara Madımakı kınatmadık, Şimdi daha Madımak bir vahşettir, katliamdır der vaziyette çekiyorsak buna görülmelidir. Ben arkadaşlarımızın değerlerine hassasiyetlerini anlıyor, aynı hassasiyeti bende kendileri gibi yaşıyorum, merak etmiyorlar değerlerimiz baştaçımız olarak hep onurumuzdur, aklımızdan çıkmayacaktır.Derneğimizin beş üyesi Madımak'ta katledildi,

kucağında büyüttüğün çocuklar da vardı aralarında, böyle bir vahşeti yapanlarla ne iş olabilir benim. Sivasın ve ona bağlı olan ilçemiz Divriği'nin sorunlarını, sıkıntılarını bizim gibi düşünmeyenlerle konuşmayalım diyorsanız o başka. Divriği Belediyesinden başlayarak Sivas milletvekillerine kadar bizim gibi düşünen yok, ne yapalım peki, işsizlik, sağlık, yol, su, yatırım, eğitim gibi sıkıntılarımız olduğunda elimizi kolumuzu bağlayalım. Evet kendi adaylarımızı seçelim diyoruz, her yerde varız örgütlüyüz diyoruz, bizi temsil edecekleri de seçelim onlarla örgütlelenelim, başka türlü olmuyor. Kendi kurumlarını kurmazsan onlara gitmek zorunda kalıyorsun bu böyle. Sivas'ta 8 saat göze göre insanların gündüz gözüyle yakılması televizyonlarda duyuruydu ve gösterildi.Biz bu olayların sorgulanmasından yanayız.ASİDEF olarak biz bu olayların yaşadığı dönemde Siva'ta bulunan Vali'den tutun da Emniyet müdürlüğüne kadar olan yöneticilerin konuşturulmasını istiyoruz, ve bunu sağlayacağız.O döneme nasıl sevirici kaldı bunları sorgulanması sürecini başlatacağız.Bizler yaptığımız çalışmalarda Madımak Katliamının önceden planlandığını düşünüyoruz.Bu olay planlanarak gerçekleştirildi.Sivas'ta yapılması planlanan etkinliklere Aziz Nesin'in katliamı öğretilen başlıca kesimler bun "müslüman mahallesinde salyangoz satmak" olduğunu dile getirecek bildiriler dağıttıklarını tesbit ettik. Bu olaylar önceden tertiplenmişti.Şu an cezaevinde yatan Tayyar Şokk'de olmak üzere kapı kapı dolaşp "Sağ kesimden sağ örgütlerden destek istediklerini,insanlara "Müslüman halk , ayaga kalk "diyerek bir ay önceden, böyle şenliklerin yapılmasını engellemesi gerektiği insanların anlatılması ve bunun için planlamalar yapılmıştır.Devletin şenliklerin yapıldığı tarihte önlemleri yeterli değildi.Oylara sevirici kaldı bunları hepsi sorgulanmalıdır.Bu olay Japonya'da olmuş olsaydı eminim sorumlu olan siyasilere harakiri yaparak intihar etmiş olurlardı.Gereken müdahale zamanında yapılmadı.Bazı bilgi ve bulgulara hala ulaşmış değildik.Olan 37 insanımıza olmuştur. Bizler o acıyı 365 gün yüreğimizde yaşıyoruz.

Divriği Gazetesi: Olayların yaşadığı yerde bir müze ve orada yakılan insanları heykellerini yapılıması için bir çalışmamız var zannediyoruz.Bu ne aşamada.

Muharem ÜLGER: Pır Sultan Abdal mazlamların hak arayışında önderlik yapan zalime ve zulme bakıldığında biriydi.Neden Pır Sultan Abdal'in heykeli Sivas'a dikilmesini Pır Sultan bizim özümüzüz ve iftiharımızdır.Bizim en büyük kültür değerimizdir. Madımak katliamı yaşadığı zaman Erdal İnönü başbakan yardımcılığı yapıyordu.Devlet o dönem olayın yaşandığı zaman orayı müze yapabilir.

Divriği Gazetesi: Sivas'ta yaşananlar nasıl bakılıyor?

Muharem ÜLGER: Bu son gitemede sandık, çüppeli ,molla kılıklı insanlar gördüm ve inanmışsınız korktum. Cumhuriyet Üniversitesi'ni öğrencileri sivası çağdaşlaştırmış, geliştirmiş. Ali Baba mahallesinde de gitim orada Aleviler kalmamış.Konuştum bazı esnaf "Alevi dostlarımızı özleyyoruz," dediler..Bir gece olayın yaşandığı Madımak Oteli Müze yapılması Sivas halkı ne düşünür acaba.Onu anlatmak ve paylaşmak gerekıyor.Bizler 2 Temmuz Madımak Katliamını unutturmayacağız.Kapalı Spor salonundaki etkinliklerimizde bun bir pankarla belirttik.Biz Pır Sultan Abdal ve Anıt Veyssel olmak üzere tüm ozanlarımızı temsil edecek bir anıt yapılması için çağa göstereceğiz.

Divriği Gazetesi:Derneğinizin bir de yayını var.Bize biraz bunlardan bahsedebilir misiniz?

Muharem ÜLGER: Dergimizde Divriği kültürünü, sanatını, geleceğini, görevlerini usulünce yazmaya çalışıyoruz.Divriği denildiği zaman bu yörelin bir de ozanlık kültürü ve ozanlık değeri vardır.Herkesin Aleviyim demeye kurtuğu bir dönemde Mustafa Timisi Türkiye Birlik Partisini kurdu ve herkesin içinde olmasını sağladı.Ozanlık kültürümüz derken Feyzullah Çınar bizim en değerli ozanlarımızdan biridir.Çamış yöremiz ozanlık geleneğinde bir literatürdür.Dergimiz biz yönetime gelenen bu belediye olarak çıkmaktadır.Genel yayın yönetmenimiz Türk Belediyeler Birliğinden emekli bir arkadaşımız Seyit Ali Karlı dostumuz var.Yayın kurulunda bulunan arkadaşlarımızın hepsi birbirinden donanımlı ve birikimlidir.Bize çeşitli araştırmaları sunuyolar.Çalışmalarımız anlatmakla bilmeyecek kadar.Çengil komisyonumuz ve kadın komisyonumuz var.Futbol turnuvasını 2. sını düzenledik.Geleneksel Pılav Şenliğimiz yapıldı.İstanbul'la aynı güne denk geldi ama çokşukulu.Yada Ankara da Divriği Kültür Merkezi olsun istiyoruz.Ama yapılan toplantılarda vakfin arasının kültür merkezini yapıpacağı yerin arasıyla çıkışınca sorun yaşıldı.Divriğililerin bir çok alanda olduğu gibi mecliste de olmasını istiyoruz. Yerel ve genel seçimlerde Divriği'de birlikteliği ve tek bir adayla çıkışını beş birlik olma morali verecektir. Gazetinin de böyle sevdere önem veriyor.Umarım başarısızınız.Ankara DKD olarak yayınına her zaman destekliyoruz.Bir çalışma yapıpken ben değil de biz olarak hareket etmek çok güzeldir bence.

ARIF ATAY

Divriği'nin Can Gençleri

Bizim Gençler,Can Gençler...

Umarım zaman ayırıp,gözetimle buluşmaya izin verirsiniz. Biliyorum çok büyük çoğunluğunuzun da içi dicalıyor buğünlerde.

Bu ülkeye neler oluyor,bu insanlar bu ülkenin insanları mı diye, Soruyorsunuz,önce kendinize,sonra da güvendiğiniz birkaç dostunuza. Haklısınız bu ülkede bir şeyler oluyor. Hem de bir şeyler değil ,çok şeyler oluyor. Vurdumduymazlığın,duyarsızlığın,nemalazımcılığın her türlü çeşidi sergileniyor buğünlerde. Hiç bu kadar tavan yapmamıştı,bu silişikler. Çünkü hiç bu kadar , değerlerimizle oynamamıştı da o yüzden görüldük bu denli yaslanmaçlığın gerçek yüzünü. Ülke yönetimine,kendi gücü,bilgisi ve yetenekleri ile gelemeyenler, kendilerini getirenlerin uydusu konumunda olmak zorunda kalıyorlar. Ancak,bu bireylerin bir de sosyal analizlerine bakmak gerekir.

*** Bilmeyen ve bilmediğini bilen Çocuklar

Ona öğretin...

*** Bilen ve bilmediğini bilmeyen uykudadır

Onu uyardırın...

*** Bilmeyen ve bilmediğini bilmeyen tehliktelidir.

Ondan sakının...

*** Bilen ve bilmediğini bilen,Liderdir

Onu izleyin...

Bunların içerisinde bir sıra var ki,nasıl da örtüşüyor, Şu an olan iç ve dış sıkıntıların baş sorumluları ile. Toplumdaki değerlerin bu kadar yerlerde süründüğü hiç olmamıştır. Kamuoyunu kalitesizleştirmek için yarış eden,hemen tüm " çok az kısmı hariç "medya gurubu, Bir gün o yozlaşmadan kendi çocuklarının da etkileceğini hesaba katmamaktadır. TV programlarında,birkaç tane iftisi teşhir etmeyi,onların üzerinden reyting yapmayı, Sanat haline getirenlerin kazançlarının kendilerine yarar getireceğini hesaba katmamaktadır. Bu çirkin sosyolojik süreç içinde insanımız,acısız toplum makinesinin ; karnı tok,gözü pek,güdülmeye müsait, fakat etkin olmayan ve duygudan yoksun bir dişlisi haline getirilmektedir. Siz Divriğili Can Gençler, Bu gerçekleri göreceksiz kadar zeki,araştıracak kadar akıllı ve

ne ölçüde içine sindirecek kadar da ızanlısınız. Okuyunuz , Araştırınız,Gözlemleyiniz,Sorgulayınız. Aldığınız terbiye ve kültür bunun için yeterlidir. Divriğili olmanın ayrıcalıklı olmadığını, Divriğili Edebi ve Kültürü ile edindığınız bilgileri yoğunlamanızı sızı ayrıcalıklı yapacağınızı unutmayınız. Oturup TV karşısında cinsellik objelerini pazarlayanları seyreteceksiz ve de seyretebileceksiz kadar Divriğililik olgusuna sahipsiniz. Üke gündemini takip etmeli ve sorgulayacak kadar taktikli olmalısınız.

Bugün gelecek ve yarınlar kesinlikle sizin sayesinde daha aydınlık olacak.

68 ve 78 kuşaklarının bugüne kadar verdiği mücadeleleri azımsanmamak gerekir. Sizler bu geçiş döneminde bazen üşüyecek,bazen terleyeceksiniz.

Bu doğanın yavaşsıdır.Sancısız doğum olmuyor. Yeter ki durusunuz dikliği,onurlu yaşamınızın vadesi kısa olmasın.

Çok ama ÇOK ÇALIŞINIZ.

Etrafınıza pozitif enerji veriniz,negatif enerji verenlerle mesafeli durunuz.

Seviniz ve sevginizi belli ediniz. Sağlıklı olmak zorundasınız. Kararlı ve azimli olunuz.Sabırlı olunuz. Birbirinize yardım konusunda,desteğini esirgemeniz. Yalan söylemeyiniz,Cesaretili olunuz.

Mal kaybeden bir şey kaybeder,Onurunu kaybeden birçok şey kaybeder, Fakat cesaretili kaybeden her şeyini kaybeder. Divriğili olmanın gururunu,başarılarınızla pekiştiriniz. Sizler bugün de gelecekte de. GURURUMUZSUNUZ. ÇÜNKÜ SİZLER DİVRİĞİLİ CAN GENÇLERİMİZSİNİZ...

ŞEHRİBAN DUMAN'ın Babası, ALİRIZA DUMAN'ın Kayın Babası, Hamza ŞAHİN ve Hüseyin ŞAHİN'in Amcası Başören Köyünden

KAMİL ŞAHİN

Vefat Ettimiştir.

Ailesine ve Yakınlarına Başsağlığı dileriz.

Safi KARAYALÇIN, Zeynel ASIL, S. Ali AYDOĞMUŞ, Musa ÇULHA, Süleyman SOLMAZ, Hüseyin GÜLSEVEN, H. Güzel YILMAZ, Hüseyin ETLİK, Haydar YALÇIN.

*Divriği Kültür Derneği Yönetim Kurulu

* Hüseyin Abdal Derneği [ist. şubesi]

*Divriği Gazetesi

MUHARREM YAĞBASAN

Bir cevap

Divriği gazetesi'nin 1. sayısında Sn.Belediye Başkanı Mehmet GÜRESİNLİ ile yapılan söyleşide: Sn.Başkan dönemimizi suçlayan dayanaksız ve bizi zan altında bırakacak ifadelerde bulunmuştur.

Aslında Sn.Başkan görevi geldiği gündün beri açık olmasa da kapalı olarak (15) yıllık dönemimize ait suçlamaları ıslıklı gazetesi ile zaman zaman yaymıştır. Ancak bu defa Divriği gazetesinde açık ve aleni bir şekilde konuşmuştur. Divriği halkının gerçekleri bilmesi için kısaca cevap vermek isterim.

Sn. Başkan Divriği'nin artık bir su problemi yok bunu geçelim diyor. Gazete, Divriği halkı su sorununun olduğunu söylüyor, biz kime inanmalıyız dediğinde, hem bize inancaksın hem halka inancaksın cevabını veriyor. Bu cevap hocanın su cevabına benziyor [Hoca bir meselede şahsın birini dinliyorsun sen haklısın diyor. Diğer şahsı da dinliyorsun ona sende haklısın diyor. Bu olaya tank olan hocanın hanımı, hocanın su nasil iş ikisine de haklısın dedin. Hoca hanımına, hanım sende haklısın diyor.] Sn.Başkanın cevabı aynen buna benziyor. Yani ya halk gerçekleri yansıtmıyor veya Başkan gerçekleri yansıtmıyor doğru tektir.

Gene gazeteniz, görevi geldiğinizden su ana kadar hangi hizmetleri sunduğunuz sorusuna İlçenin mahallesinin bir çoğu su alamıyordu biz ilçenin hemen hemen her mahallesinin sokağını 24 saat su alabilir durumuna getirdik diyor.İnsanları konuşmak lazım Sn. Başkan hangi mahalle hangi sokağa hangi evi su alamıyordu. Bunu mahalle ismi, sokak ismi, şahıs ismi vererek söylese tartışırsın.

İddia ediyoruz ki, dönemimiz içinde her mahalle sokak ve şahıs su alıyordu. Bütün konularda olduğu gibi su konusunda da bir eksiklik var ise yeni görevi gelen ekip bunu yapacaktır.

Sn.Başkan: Divriği'nin birçok sorununun bir kısmı olduğunu,alt yapı ve üst yapı bakımından çokmiş olduğunu, belediye borçlarının 1 trilyonu aşmış, çalışan belediye personelinin maaşları verilemiyordu diyor.

31/03/1999 Tarihli itibariyle çalışanların alacağı yoktu. İddia sahibi bunun ispatla mükelleftir. Belediye Başkanlığı mazeret üretme yeri değildir. Çözüm üretme, sorun çözmeye yeridir.

Belediyenin borcu konusunda pek çok spekülasyonlar yapılarak başarsızlığa mazeret göstermektedir. Borçların 1 trilyonu aşmış söyleyerek başarsızlığına mazeret arama yoluna gitmiştir.

Trilyonlarca borç devraldım, onun için yatırım yapamadım demesi de gerçekleri yansıtmamaktadır. Ben bunun böyle söylebileceğini tahmin ettiğim için hazırlıklı idim. Yeni görevi gelenler ve her zaman enkaz devraldık, onun için bir şey yapamıyoruz mazereti ileri sürerler.

Belediye'yi 1999 yılı Nisan ayında devrettik. Gazetede ki bu yazı üzerine, o zaman dosyama aldığım 1999 yılı mart ayı mizanına bir daha göz attım.

Bu mizan'a göre : O zaman gözüken borç 63.472.637.821 TL'dir. (Altmış üç milyar dört yüz yetmiş iki milyon sekiz yüz yirmi bir liradır.) Mart mizanı'na göre bankalarda olan paramızda 2.036.052.508 TL'dir. (İki milyar otuz altı milyon beş yüz sekiz TL'dir.) Bankadaki parayı 63.472.637.821TL borçan çıkarsanız, 2.036.052.508 = 61.436.585.313 TL kalmaktadır ki görünen borç budur. Bunu trilyonlarca borç bıraktı demek insafla bağdaşır mı?

Şimdi bu mizan da görünmeyen borç olabilir mi? Olur. O nedir. İller bankasına olan borçtur. Bunu da o gün ki yani 31/03/1999 tarihi itibari ile iller bankası genel müdürlüğünden çıkarılır. Bu tarih itibari ile Sn. Başkan da var ise belgesi ile gazetedeki yayınlatmasını, gerçek borç durumu meydana çıksın, yoksa olmayan birşeyi olmuş gibi göstermek bir belediye başkanına yakışmaz.

Varsayalım ki öyle. İller bankası belediyeleri borçlandırdığında belediyenin genel bütçedene alacağı payları kıstas (ölçüt) olarak borçlandırmış. Ödeme gücünü aşacak ölçülerde borçlandırmaz.

Bu gerçekler ortada iken dönemimizi suçlamak kendilerine bir şey kazandırır mı? Yoksa kayıp mı ettirir. Bunun takdirini Divriği halkına bırakıyorum.

İller bankasına onaylattığım 1999 yılında inşasına başlanacak olan, Divriği'nin kanalizasyon projesi teknik esaslara göre artıma tesisi ile yeniden yapılmasını, Otogar projesini,(Bugün otogar olarak kullanılan sahaya yapılmasını.) Kültür sitesini, Kültür Başkanlığı'na yaptırmak için (Kültür sitesi yerini) 10 dönüm yer kamulaştırarak (Ticaret Lisesi alanı ve yanı. 3 dönümü liseye tahsis edildi.) Bunları Sn. Başkan borçlanmayayım mantığı ile görevi gelince iptal ettirdi. Bu gerçekler ortada dururken birde kendisi zaten gene söyleşide "yatırım yapmadık ama borç da yapmadık mı" diyorsunuz dediğinizde evet doğrudur diye yanıtlarak yatırım yapmadığını itiraf etmiştir.

Şimdi diyelim ki yatırım yapmadık borç da yapmadık.Bizim yaptığımız yatırımlardan, düğün salonu, akaryakıt istasyonu ve otel belediye yük oluyordu diyor başkan. Bizim dönemimizde,bu yerler Belediye'ye kaynak sağlıyordu hem de istihdam yaratıyordu. Bir süre sözü edilen bu yerlerin bütçesini ayrı tutturduk buradaki gelirleri çalışanların ücretini karşıladıkları gibi kar da ediyorlardı.Muhasebe kayıtları ellerinde birer bina çıkarabilirler. Bugünkü belediye kaynak yaratmak yerine bütün kaynakları kurumuştur. Şunu söyley isek abartılı söylemiş olmayız 130. yıllık belediye tarihinde dönemimiz de yapılan yatırım ve hizmetleri çıkardığımızda (yok saydığımızda) geriye gözle görülecek hiçbir şey kalmıyor.

Divriği Kaymakamı "umutluyum"

Divriği'de göç ve işsizlik var, bu hemen, hemen Türkiye'nin de sorunu. Fakat Divriği doğal güzellikler ve tarihi zenginlik bakımından mükemmel bir ilçe

Divriği Gazetesi: Siz Divriği'ye kısa bir zaman önce tayin oldunuz, nasıl bir Divriği karşılı siz, ne bekliyordunuz ne buldunuz,çok şaşırdığınız bir sorun yaşadınız mı.

MUSTAFA ÇİT: Öncelikle Divriği'nin sorunlarıyla ilgilendiğiniz için ve bana bu sorunları konuşma fırsatı sağladığınız için sizlere teşekkür ederim.Biz yaptığımız işin güzelliği tarafına bakıyoruz. Bizi şaşırtan bir sorun olmadı, beklediğimiz gibi bulduk Divriği'yi.

Divriği Gazetesi: Divriği'de göç ve işsizlik var.Size göre bu sorunlar nasıl çözülür.

MUSTAFA ÇİT: Divriği merkezi yerleşim yerlerine uzak bir ilçe, coğrafi bakımdan ulaşımı da zor.2700 km kare lik bir alanı olmasına rağmen, çok engebeli bir araziye var. Divriğinin, Sincan, Malatya ve Samancı Deresi tarafları çok dağlık ve engebeli. Bunun yanında, işsizlik ve göçle ilgili olarak, bu sorunları yaşayan halkla ilgili olmak lazım bu sorunları yerinde incelemek ve konuşmak gerekiyor. Biz Divriği halkıyla köylerimize her itibarlı olarak çözümler üretmeye gayret ediyoruz.Çok önemli olan yol sorunlarımız var. Merkezde dahil olmak kaydıyla Divriği'yi çevre illere ve ilçelere bağlayan yollarla ulaşım sorunu çok ciddi anlamda var.Bizden önce başlatılan çalışmaları devam ettiriyoruz.Divriği'yi, Malatya'ya, Erzurum'a ve Sivasa bağlayan yolların yapımına öncelik veriyoruz.Arapgir yolu çalışması önemli aşamada devam ediyor. köy yolları devam ediyor fakat Sivas yolu yapımı henüz yok, başlamadı. Buralardan göç olayı ta 1700 lardan başlayarak devam ediyor.Dolayısıyla göçü durdurmak çok basit değil.Fakat yazları Divriği ve köyleri önemli oranda doluyor, bu bile gurur verici bizler için.

Divriği Gazetesi: Arapgir yolu özellikle önemli çünkü bu hat üzerindeki köylerimiz çok fazla mağdur oluyorlar.

MUSTAFA ÇİT: Geçen yıl 9 km'lik bir bölümü yapıldı.Samancı deresi tarafı bu sorunu kısmen attı, aradaki yollarla yapılarak Bayırılı çevresi ve Karahanlı köylerinde rahatlamış olacak. Zaten Arapgir yolu

yapılırsa yaklaşık 40 köyümüz çok rahat edecek, bizde rahat edeceğiz. Ayrıca Malatya bağlantısı Divriği için çok iyi bir olanak olacak. Fakat şimdilik bizim için önemli olan, Danışment'e kadar olan yol ve Sarıçeğre kadar olan yol, iyileşirse buralardan ilçemize gelişi, gidışı rahatlamış olacak.

Divriği Gazetesi: Divriği çıkmaz sokak gibi, Malatya hattı açılırsa meyve, sebze ve gıda ihtiyaçları daha ucuz gelecektir Divriği'ye.

MUSTAFA ÇİT: Evet öyle, ama bu bahsettiğimiz yol 30 - 40 Trilyonluk bir bütçeye olabilecek bir yol zannediyorum yapımı beş yıl sürecek bir yol burası.

Divriği Gazetesi: Çamışa bağlantısı olarak Palanga, ölçekli yolu iyileştirilemez mi.

MUSTAFA ÇİT: Çamışa geçen yıl'da bir stabilizasyon yapıldı. Çamışa'dan Kırkgöze kadar, Şahin köyünden, Başören Güzümlü ve Gözeceği kadar olan köylerimizde asfalt çalışmaları devam ediyor.Zannediyorum sonbahar sonlarında 17 km'lik bir yol bitmiş olacak Çamışa'da. Sonrada Palanga, ölçekli yolu Çamışa bağlantısı yapılabilecek, üç yıl içerisinde 60 - 70 köyümüze asfalt yollara geçecek, planımız böyle. Şu anda zaten 30 civarında bir köyümüz asfalta ulaşım yapıyor. Sulama projeleri devam ediyor. 7 köyümüzde bu plan bitmek üzere. Bir yatırım yapıyorsanız bütçeyle oluyor bütçesiz olmuynu onuda görmek gerekir.

Divriği Gazetesi: Yazları köy nüfusları artıyor malum. Çamışa'da yazları nüfus artışıyla bu oran 7 , 8 bin gibi büyük bir orana ulaşıyor. Bir sağlık ocağı kampanyası

in çalışma var Çamışa'da siz ne dersiniz.

MUSTAFA ÇİT: Bizim mevcut sağlık ocaklarında bile sağlık personeli sıkıntılarımız var. Fakat Çamışa merkez biçiminde bir yer seçilip, Gülpınar olabilir mesela bu yer. veya en azından motorize sağlık ekipleri, taraması olabilir şimdilik. Şu anda Eğrisu ve Mursal'da birer sağlık ocağı yapıldı, fakat buralarda bile sağlık personeli eksikimiz var.

Divriği Gazetesi: Divriği Tarihî kentler birliğinin üyesi, bu konuda söyleyeceğiniz birşey varmı.

MUSTAFA ÇİT: Tarihî eser bakımından Divriği çok zengin bir ilçemiz. Belki çok iyi korunamamış ama bu eserlerin hepsinin bizim için ayrı, ayrı önemi var.Bukadar kültür zenginliğinin olduğu Divriği'de turizm bakımından önemli bir gelir elde edemiyoruz.Fakat ben inanıyorum ileride bursat kesfedilecek iyi bir konuma gelecektir Divriği.

Bugünden bina hazırlıklı olmalyız. Yollar, lokantalar, Turizm tesisleri, caddeeler Su ve atıyapı hizmetleri bugünden bina hazırlanmalı.

Divriği Gazetesi: Divriği konakları da turizm bakımından önemli.

MUSTAFA ÇİT: Konakları gücümüz nisbetinde restore etmeye gayret ediyoruz. bunu yapmak kolay değil. Orijinaline uygunluğu, hesap edilerek yapılmalı. Ustaları İskilip'ten getiriliyor. Ahsabını orijinal yapmasanız özelliği kayboluyor bu konakların, bir her aşamasında orijinal yapımına çok özenerek yeniliyoruz bu konakları.

Divriği Gazetesi: Divriği dışındaki Divriği'lilere ne söylemek istersiniz?

MUSTAFA ÇİT: Divriği ile irtibatlarını sürdürsünler, yaz, kış müsait oldukça zaman buldukça gelsinler memleketlerine, bizlere maddi ve manevi destekte bulunsunlar, bu destekleri memleketlerinde karşılığını bulacaktır. Mümkünse ilçeye ve köylerine ev yapsınlar. Hep beraber daha güzel bir ilçe yapalım Divriği'yi, el, ele verelim, birlik beraberliği yaşatalım. Bütün bunları istersek yaparız.

DÜZELTME

Gazetemizin 1.Sayısında Divriği Kaymakamı Sayın MUSTAFA ÇİT ile yapılan röportajın yerine sayın MEHMET GÜRESİNLİ ile yapılan röportaj, bir yanlışlık sonucu çıkmıştır. Düzeltir, Sayın Divriği Kaymakamı MUSTAFA ÇİT'den özür dileriz.

ANCAK BAĞIMSIZ BİR GAZETE ÖZGÜRLÜKLERİ SAVUNABİLİR!

BirGün yenilendi. Patronsuz gazeteciliğin bu ülkedeki tek örneği gazeteniz, doğruları yazma gücünü bağımsızlığından alıyor. Siz de hergün BirGün okuyun.

BirGün
Bizim medy

Bu ülkenin aydınlık insanları Size **Cumhuriyet** yakışır.

Cumhuriyet'le birlikte ücretsiz. Bayinizden istemeyi unutmayın.